

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ.

By

വെരി. റവ. ഫാദർ പ്ലാസിഡ്. റ്റി. ഒ. സി. ഡി.,
പി.എച്ച്.ഡി., ഡി. ഡി., സി. സി. എൽ

7 III CH - 35

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ
ന്നു
ഭാഗ്യമുണ്ടുവ.

By

വെരി. റവ. ഫാദർ ജ്യാസിഡ്, റി. ഒ. സി. ഡി.,
പി. എച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി., ഡി. സി. എൽ.

കോപ്പി - 1000.

വില 2 റൂ.

1945.

Nihil Obstat:

Rev. Fr. Celestine T. O. C. D.

Rev. Fr. Canisius T. O. C. D.

Chethipuzhay.

15-5-1945.

Imprimi Potest.

V. Rev. Fr. John of Jesus Mary T. O. C. D.

Prior General.

Ernakulam.

19-5-1945

Imprimatur.

MOST REV. MAR SEVERIOS,

Ad. Apostolic of Tiruvalla.

Tiruvalla,

15-6-'45.

MALANKARA
LIBRARY

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ.

പ്രാരംഭം.

“നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: വളരെ പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നവ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, എങ്കിലും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവ കേൾക്കുവാൻ (ആഗ്രഹിച്ചു) എങ്കിലും കേട്ടില്ല”.

ലൂക്കോസ്. 10/23, 24.

1653 ജനുവരി 31-നു വെള്ളിയാഴ്ച-മട്ടാഞ്ചേരിൽ വെച്ചു നടന്ന കൂനൻകുരിശു സത്യമാണുല്ലൊ അനുവരം കത്തോലിക്കാരായിരുന്ന കേരള കൽദായ നസ്രാണികളെ രണ്ടായി പിളർന്നു്. മതസരക്ഷയിൽ പെട്ടവർ അവരുടെ മേല്പട്ടക്കാരുോടുകൂടി കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൊക്യുപ്പെട്ട കാണുവാൻ ഇരുഭാഗത്തുമുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ പുറ്റ്യാർ അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും അത്രാന്നം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-നു കൊല്ലത്തു് ഓലിക്കരൈ വെച്ചു് മാർ ഇവാന്യൂസ് മാർതീയോഫിലോസ് എന്ന വന്ദ്യശിരോമനിമാർ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൊക്യുപ്പെട്ടതോടെ നമ്മുടെ പുറ്റ്യാർക്കു കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ ഇടയാകാഞ്ഞ ആ സംഗതി കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും അവരുടെ അയോഗ്യ പിൻഗാമികളായ നമുക്കു ഇടവന്നിരിയ്ക്കുന്നു. പുനരൊക്യുപ്തകൈവരത്തുവാൻ നമ്മുടെ പുറ്റ്യാർ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം പുനരൊക്യുപ്തസമാനത്തിൻ്റെ പുരോഗമനത്തിൻ വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിയ്ക്കും.

കൂനൻകുരിശു സത്യം. 1൬൫൩.

മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ മക്കളായ കേരളീയ സുറിയാനി നസ്രാണികൾ അതിപുരാതന കാലംമുതൽ 1599 വരെ കൽദായ അഥവാ പൊരസ്ത്യ സുറിയാനി ഭരണത്തിൻ വിധേയരായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. പരദേശികളായ കൽദായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഭരണ കാർത്തുങ്ങളിൽ സഹായിച്ചിരുന്നവരാണ് അക്കുടിയോക്കോന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന നാട്ടുകാരായ വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാർ. 1597-ൽ കാലം ചെയ്ത അങ്കമാ

ലി മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ അബ്രാഹാമായിരുന്നു നമ്മുടെ അവസാനത്തെ കൽദായ മെത്രാപ്പോലീത്താ. ഗോവയുടെ അല്ലെങ്കിൽ മെനേസിസ് എന്ന പോർട്ടുഗീസു ട്രാഷിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ, കേരള സുറിയാനിസഭ സംബന്ധിച്ചു മാപ്പാപ്പായിൽ നിന്നു തന്നെയും ഖദിരികനായി അധികാരങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 1599-ൽ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഉദയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസു നടത്തുകയും കേരളകൽദായ സഭയുടെ റീത്തിലും ഘോഷങ്ങളിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പൗലീസ്കർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈശോസഭക്കാരായ പോർട്ടുഗീസു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അക്ഷിയാക്കോന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ സുറിയാനിക്കാരെ ഒഴിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്കമാലിൽ നിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർക്ക് അവർ അസ്ഥാനം മാറ്റുകയാൽ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നു അവരുടെ പിൽഗാമികളും ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഗാർഷ്യാ എന്നു ഭേദമാണു് 1658-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതു്. തോമ്മാ ആയിരുന്നു (നാട്ടുകാരനായ) അന്നത്തെ അക്ഷിയാക്കോൻ.

പോർട്ടുഗീസു് അഥവാ പരങ്കി ഭരണത്തോടു സുറിയാനിക്കാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അതുപി മുൻപുവാവസ്യമായിരുന്ന ആ കറുലത്തു് വിദേശീയനായ അഹത്തജ്ജായ എന്നൊരു സുറിയാനി മെത്രാൻ "നമ്മുടെ നാമനായ മാപ്പാപ്പായാൽ എല്ലാ അധികാരവും എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് മേലാപ്പുരിൽ ആഗതനായി.

(Eustachio, Istoria del Mons. Giuseppe, P. 25)

പോർട്ടുഗീസുകാർ അഥവാ പരങ്കികൾ അഹത്തജ്ജയെ മേലാപ്പുരിൽ നിന്നു കൊച്ചിയിലേക്കു ഗോവയ്ക്കും അവിടെ നിന്നു പോർട്ടുഗലിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി. അഹത്തജ്ജയെ പരങ്കികൾ കൊച്ചിക്കടലിൽ കെട്ടിത്തടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ശ്രമിനിമിത്തം വികാരഭരിതരായ നസ്രാണികൾ തോമ്മാ അക്ഷിയാക്കോൻ നേതൃത്വത്തിൽ മട്ടാഞ്ചേരിൽ സമ്മേളിച്ചുകയും, 1876-ൽ കേരളത്തിലെ 102 യാക്കോബായ പള്ളിക്കാർ മുജത്തുരത്തിയിൽ വെച്ചു് എഴുതിയ പരിഷ്കാരത്തിൽ (1) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ "മേലാൽ പരങ്കികളുമായി യാതൊരു സംബന്ധവും ചെയ്തുകൊള്ളാൻ സത്യം ചെയ്തു പിരിയുകയും ചെയ്തു." അവിടെയുള്ള "ക്രൂനൻകുരി

1) പത്രോസു് എന്ന യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസു് മുജത്തുരത്തിൽ വെച്ചു് ഒരു സുന്നഹദോസു നടത്തി. തദവസരത്തിൽ കേരളത്തിലെ യാക്കോബായപള്ളിക്കാരെല്ലാവരും കൂടി എഴുതിയതാണു് "മുജത്തുരത്തിപ്പരിഷ്കാരം."

ശിന്ദേൽ കയറുകെട്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു് സത്യം ചെയ്യുക നിമിത്തം. "കൂനൻകുരിശു സത്യം" എന്ന് ഇതിനു പേരുണ്ടായി.

ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മന്ദിരം-മന്ദിരം.

പല ആലോചനകൾ നടത്തിയ ശേഷം 1658, മേയ് 22-ാം തീയതി പെന്തിക്കോസ്തിന്തായരാജ്യ 12 പട്ടക്കാർ ആലങ്ങൂർവച്ചുതോമ്മാ അക്ടിയാക്കോന്റെ തലയിൽ അസാധുവായും നിയമവിരുദ്ധമായും കൈവയ്ക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ (ഒന്നാം) മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി "മാപ്പാപ്പായുടെയും (Supreme Pontiff) വിശുദ്ധ മാതാവായ റോമ്മാ സഭയുടെയും കല്പനപ്രകാരം വന്ന (അഹതജ്ജ) പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചു്" ആയിരുന്നു എന്നത്രേ അവർ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്.

(The Travancore State Manual II, p. 184, 185)

പുനരെറക്യാരംഭം.

സുറിയാനിക്കാരിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും മെത്രാൻ വേഷം കെട്ടിയ തോമ്മാ അക്ടിയാക്കോനെ അനുഗമിച്ചു. എന്നാൽ അക്ടിയാക്കോന്റെ നാലു് ആലോചനക്കാരിൽ രണ്ടുപേർ—കടവിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരും പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരും—സത്യം ഗ്രഹിച്ചു ഗാർഷ്യാമെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു വിധേയരായി. അവർക്കു് അനുഗാമികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആലോചനക്കാരിൽ അതിസമർത്ഥനായിരുന്ന കല്ലിശേരി ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ അക്ടിയാക്കോന്റെ മേൽ സ്വാധീനശക്തി ചെയ്യുത്തി അദ്ദേഹത്തെ അകമപ്രവൃത്തികളിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തി.

കമ്മെലീത്തർ.

ഗാർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ നിന്നിരുന്നവർ മാപ്പാപ്പായുടെ പക്കൽ നിന്നു് കമ്മെലീത്തരെ കേരളത്തിൽ വരുത്തി. കമ്മെലീത്തരിൽ പ്രധാനനായിരുന്നു "അപ്പസ്തോലിക കോമ്മീസറി" ആയ ജോസഫ് സെബാസ്തിയാനി. അദ്ദേഹം 1658-ൽ കേരളം വിട്ടു റോമ്മായിലെത്തി വിവരങ്ങളറിയിച്ച ശേഷം മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു് സുറിയാനിക്കാരുടെ "അഡ്മിനിസ്ട്രാറർ" ആയി 1661-ൽ കേരളത്തിൽ വീണ്ടും വന്നുപേറ്റു. മുൻപറഞ്ഞ ചാണ്ടിക്കത്തനാരന്മാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളു കൂടി സെബാസ്തിയാനി നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ അനേകം പള്ളിക്കാരുടെ തിരിച്ചുവരവിനു കാരണമായി ഭവിച്ചു.

പുത്തനം പഴയതും.

ഡച്ചുകാർ കൊച്ചിക്കോട്ട പിടിച്ചുതോടെ പോർട്ടുഗീസുകാർക്കി ന്നാമാവശ്യമായി തീർന്നു. അന്യദേശക്കാരുള്ളവരും നാടുവിട്ടുകൊ ജ്ഞാനമെന്നായിരുന്നു ഡച്ചുകാരുടെ കല്പന. തന്നിമിത്തം 1663-ൽ പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിക്കത്തനാരെ കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചുശേഷം സെബസ്ത്യാനിയെ മെത്രാൻ രോമ്മായി ലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി.

ഡച്ചുവായി പട്ടം സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ 1663-ാം സ.വത്സരത്തിൽ തന്നെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു എന്ന ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാനെ അങ്കുടിയോടുകാർ കേരളത്തിലേയ്ക്കു വരുത്തി. പറവൂർ കബരട്ടങ്ങിയ ഈ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു ഭിന്നസഹോദരങ്ങളെ യാക്കോബായ വിശ്വാസം പഠിപ്പിയ്ക്കുവാൻ അവർ "പുത്തൻകൂരുകാർ" എന്നു വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാർ പഴയ വിശ്വാസം പാലിയ്ക്കുകൊണ്ടു് "പഴയകൂരുകാർ" എന്നു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നും നടപ്പിലിരിയ്ക്കുന്നവയാണല്ലൊ ഈ സംജ്ഞകൾ രണ്ടും. സക്കാർ, രേഖകളിലും അവയ്ക്കു സ്ഥാനമുണ്ടു്.

പുത്തൻകൂരുകാരുടെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പു് പഴയകൂരുകാരെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം അസ്ഥാനത്താവുകയില്ല.

പഴയകൂരുകാർ.

മുൻപറഞ്ഞ പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ പഴയകൂരുകാരെ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അനേകം പുത്തൻകൂരുകാർ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. റാഫുയേൽ ഫിഗുവേരദൊ എന്ന ഒരു പോർട്ടുഗീസുകാരനാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായമെത്രാനായി വന്നതു്. അതു സുറിയാനിക്കാർക്കു വലിയ അത്യാപ്തിയ്ക്കു ഹേതുവായി തീർന്നു. ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ മരണാനന്തരം "വരാപ്പഴ ഭരണം" എന്നറിയപ്പെടുന്ന യൂറോപ്യൻ കമ്മീഷീത്തരുടെ ഭരണം കേരളക്കരയിൽ സമരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പഴയകൂരുകാർ വരാപ്പഴ കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന രണ്ടധികാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്നു. അവർ മുഴുവനും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കീഴും മറ്റു ചിലപ്പോൾ വരാപ്പഴക്കീഴും ചെന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ സി.കോസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയ പഴയകൂരുകാർ സുറിയാനിക്കാരിൽ പ്രഥമഗണനീയന്മാരാണു് കരിയാറ്റിൽ മാർ യെരൂസലേം മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരു. 1838 മുതൽ 1857 വരെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണം താല്ക്കാലി

കമായി നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മെഡലിടക്കാട്ടു, ലവീഞ്ഞു എന്ന രണ്ടു ലത്തീൻ മെത്രാന്മാർക്കു് 1887-ൽ പഴയകൂറുകാർ മുഴുവനും വിടയമായി. 1896-ൽ തൃശൂർ, എറണാകുളം, ചങ്ങനാശേരി എന്ന മൂന്നു് ആസ്ഥാനങ്ങളിൽ മൂന്നു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ അവർക്കു ലഭിച്ചു. 1911-ൽ അവരിൽ തെക്കുംഭാഗക്കാർക്കു തനിച്ചു് ഒരു മെത്രാനുണ്ടായി. കോട്ടയമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം. 1923-ൽ ഒരു പ്രാദേശിക സഭയുടെ സകല പുണ്യതകളും അവർക്കു കൈവരുകയും എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സിംഹാസനവും ചങ്ങനാശേരി, തൃശൂർ, കോട്ടയം എന്ന മെത്രാസനങ്ങളും അവർക്കായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി.

1864-ലും 1874-ലും റോക്കോസു്, മേല്യുസു് എന്ന വിദേശീയരായ കൽദായ മെത്രാന്മാർ കേരളത്തിൽ വന്നു പഴയകൂറുകാരുടെയിടയിൽ ശീശ്മയുണ്ടാക്കി. മേല്യുസു് ശീശ്മയുടെ അവശേഷമാണു് തൃശൂരുള്ള സുറായികർ അഥവാ നെസു്തോറിയങ്കാർ.

പഴയകൂറുകാരെപ്പറ്റി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പുത്തൻകൂറുകാർ, പ്രത്യേകം പുത്തൻകൂറു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പുനരുകൃംസംബന്ധിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധങ്ങളിലേയ്ക്കു നമുക്കു പ്രവേശിക്കാം.

൧-ാം മാതേന്താമ്മായും പുനരുകൃവും.

“അപ്പസ്തോലികാ കോമ്മിസറി” ആയ ജോസഫ് സെബാസ്തിയാനിയും സഹപുത്രൻ കന്യാരം 1-ാം മാതേന്താമ്മായുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി എത്രയധികം പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു വിസ്മയിപ്പിക്കുക സുസാദ്ധ്യമല്ല. പുനരുകൃപ്പെടുന്നതോടെ തന്നെ മെത്രാനായി അംഗീകരിയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു മാർത്തോമ്മായുടെ അഭിലാഷം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളും അതുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വയമെതാൻ സ്വീകരിച്ചമെത്രാൻപദം ഉപേക്ഷിയ്ക്കുകയും, തദോരാ താൻ മുലമുണ്ടായ ദുർമ്മാതൃകയ്ക്കു പരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കുവാനുള്ള സംഗതി സംബന്ധിച്ചു പര്യാലോചിയ്ക്കുമെന്നായിരുന്നു സെബാസ്തിയാനിയുടെ മറുപടി.

(Bernard ii. p. 96)

സെബാസ്തിയാനി കേരളം വിട്ടതിന്റെ ശേഷം പലരുടേയും സഭപദേശങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹം മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളല്ലാം നീക്കിവെച്ചു് വെറും അർക്കദിയാക്കോൻ എന്ന നിലയിൽ വ്യാപരിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഗാർഷ്യാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ നിയുക്തനായിരുന്ന പുതിയ അർക്കദിയാക്കോൻ തദവസരത്തിൽ ചില അധികാരങ്ങൾ പ്രദയാഗിയ്ക്കുവാൻ, അർക്കദിയാക്കോൻ സ്മാനം കൂടി തനിയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു ഭയന്നു മാറ്റിവെച്ചു.

സംമാനചിഹ്നങ്ങൾ മാതേന്താമ്മാ വിണ്ടു. സ്വീകരിച്ചു.

(Bernard II. p. 104)

ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ അക്കാലത്തു വലിയ വഴക്കുകൾ നടന്നിരുന്നെങ്കിലും വളരെ പള്ളികളും ജനങ്ങളും ശീശ്മയുപേക്ഷിച്ചു സ്തുസഭയുമായി പുനരുകൂപ്പെടുത്തു. "അപ്പസ്തോലിയം" കോമിസ്സറി" സെബസ്തിയാനി, പോർട്ടുഗീസ് ധവണ്ണൻറിന്റെ വേദാന്ത "കോമിസ്സറി" ഹിയസീനം, പള്ളിവിട്ടിൽ ചാണ്ടിമെത്രാൻ, കടവിൽ ചാണ്ടികത്തനാർ എന്നിങ്ങനെ പലരും. ഭിന്നസഭാദാസരങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി ഉള്ളിങ്ങു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഒന്നാം മാതേന്താമ്മായും അദ്ദേഹം വരുത്തിയ മാർഗ്രിഗോറിയോസും 1670-ൽ മരണം പ്രാപിച്ചു. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മാതേന്താമ്മായിയുടെ സാധുവായ മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തെന്നും കൊടുത്തില്ലെന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്.

രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും മാതേന്താമ്മാമാർ.

മന്നം—മന്നവ്യം.

1670-ൽ കാലം ഉപയു മാതേന്താമ്മാ ഒന്നാമന്റെ പിന്നാലെ 1670 മുതൽ 1688 വരെ മാതേന്താമ്മാ രണ്ടാമനും മാതേന്താമ്മാ മൂന്നാമനും ഭിന്നസഭാദാസരങ്ങളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരായി ഭരണം നടത്തി. മാതേന്താമ്മാ ഒന്നാമനിൽ നിന്നുള്ള കൈവയ്പ്പാണം മാതേന്താമ്മാ രണ്ടാമനുണ്ടായിരുന്നതു്. മൂന്നാമൻ രണ്ടാമനിൽ നിന്നു മാത്രമേ കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ എന്നു ചിലരും, ശീമയിൽ നിന്നു 1685-ൽ വന്നു 1691-ൽ മുളന്തരത്തിൽ കബറടങ്ങിയ ഒരു മാർ യോഹന്നാൻ മൂന്നാമനു മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുത്തെന്നു വേറെ ചിലരും വാദിയ്ക്കുന്നു. മാതേന്താമ്മാ നാലാമനേയും പ്രസ്തുത മാർ യോഹന്നാൻ വാഴിച്ചതായിട്ടത്രേ ചിലർ പറയുന്നതു്. എന്നാൽ, മാതേന്താമ്മാ നാലാമനിൽ നിന്നു കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ച മാതേന്താമ്മാ അഞ്ചാമനും, അഞ്ചാമനിൽ നിന്നു കൈവയ്പ്പു സ്വീകരിച്ച ആറാമനും സാധുവായ പട്ടം ലഭിയ്ക്കുവാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും, ആറാമൻ ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസിൽ നിന്നു മെത്രാൻപട്ടമുൾപ്പെടെ എല്ലാ പട്ടങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും ഒന്നാം മാതേന്താമ്മായിൽ നിന്നുള്ള അസാധുവായ കൈവയ്പ്പായിരുന്നു ആറാം മാതേന്താമ്മാ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നു് പലരും വാദിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും മാതേന്താമ്മാമാർ പുനരുകൂത്തിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും കാര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ചാണ്ടിമെത്രാന്റെ പരിശ്രമം മൂലം പുത്തൻകൂ

ററിൽ നിന്നു പലരും അക്കാലത്തു പുനരൊക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മാ
ണ്ടിമെത്രാന്റെയും കമ്മെലീത്തരുടെയും പരിശുദ്ധതാൽ 71 പള്ളി
കൾ മുഴുവനായും 18 പള്ളികൾ പകുതിയായും കത്തോലിക്കാസഭ
യിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നാണു് 1704-ൽ പഴയകൂറുകാർ രോമ്മായി
ലേയ്ക്കയച്ച ഒഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (Bernard II,
p. 122) 1687-ൽ ആയിരുന്നു മാണ്ടിമെത്രാന്റെ മരണം.

1676-ൽ അൽവായ അന്ത്രൂയാസു് എന്ന ഒരു യാക്കോബ്യൻ
(കല്ലടമുപ്പൻ) ശിമയിൽനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നു. 1685-ൽ ബന്ദു
ലീസു നാമധാരിയായ ഒരു കാസോലിക്കായും ഒരു മാർ യോഹന്നാനും
മൂന്നു ശമ്മാശന്മാരും ഇവിടെയെത്തി. കോതമംഗലത്തുവെച്ചു ഉടൻ
തന്നെ കാസോലിക്കാ മരണം പ്രാപിച്ചു. മാർ യോഹന്നാനാകട്ടെ
1694 വരെ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും മുളന്തുരുത്തിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു.
(മുകുളിൽ നോക്കുക.)

നാലാം മാതോമ്മാ, മന്യവുവു—ഗൊവു.

മൂന്നാം മാതോമ്മായുടെ പിൻഗാമിയാണു് നാലാം മാതോ
മ്മാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു 1709-നു മുമ്പു് മാർ ശൈമോൻ
മാർ ഗബ്രിയേൽ എന്ന രണ്ടു കൽദായമെത്രാന്മാർ കേരളത്തിൽവ
ന്നു. ഭിന്ന സഭാഭേദങ്ങളുടെ പുനരൊക്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഇരുക
ക്ഷികളുംകൂടി ഈ മെത്രാന്മാരെ എഴുതിവരുത്തി എന്നു ചില ചരി
ത്രരേഖകളിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവരിൽ മാർ ശൈമോൻ കേരളം
വിട്ടുപോകേണ്ടതായിവന്നു. മാർ ഗബ്രിയേലാകട്ടെ നിയമവിൽബ
മായി പ്രവർത്തിച്ചു. പുത്തൻകൂററിൽ നിന്നും പഴയകൂററിൽനിന്നും
അദ്ദേഹത്തിനു കുറെ അനുഗാമികളും ഉണ്ടായി. ഒന്നാമത്തെ വരാ
പ്പുഴ കമ്മെലീത്താഭരണാധികാരിയായ ആൻജെലൂസു ഫ്റാൻസി
സിനു ആലങ്ങാട്ടുവെച്ചു മെത്രാൻപട്ടം കൊടുത്തതു പ്രസ്തുത മാർ
ശൈമോൻ ആയിരുന്നു. (1701).

തന്റെ അധികാരത്തിൽപെട്ട 29 പള്ളിക്കാരടേയും പ്രധാന
ന്മാരായ 12 വൈദികരുടേയും കൈയോപ്പോടുകൂടി ഇടപ്പള്ളിയിൽ
നിന്നു 1704-ൽ നാലാം മാതോമ്മാ അഗുസ്തീനോസു് എന്ന ഒരു
കമ്മെലീത്തൻവഴി രോമ്മാലിലേയ്ക്കു് ഒഴുത്തയച്ചു. താനും ആൻ
ജെലൂസു ഫ്റാൻസിസുംകൂടി സ്വരിയാറിക്കാരെ ഭരിയ്ക്കുവാനും കുർ
ബാനയിൽ ഹമ്മീറാ ഉപദേശാഗിക്കുവാനും മാപ്പാപ്പാ അനുവദിക്ക
ണമെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന പ്രധാന സംഗ
തികൾ (Bernard II. p. 173) മാതോമ്മായുടെ അപേക്ഷ സഫല
മായില്ല.

(അന്നും അതിനുശേഷം വളരെ കാലത്തേയ്ക്കും പുത്തൻകൂറുക
കാർ പഴയകൂറുകാരെപ്പോലെ കൽദായ രീത്തും കൽദായ ഭാഷയും

യുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. ഒന്നാം മാർ തോമ്മായുടെ കാലം മുതൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന എന്ന ഒരു വ്യത്യാസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം ഒരു പുത്തൻകൂറുകാരൻ "പത്തൊന്നു കൈക്കൊണ്ടു" എന്നു പറഞ്ഞാൽ കർത്താലിയ്ക്കു മതം സ്വീകരിച്ചു എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം.)

1709-ലും 1720-ലും മെത്രാന്മാരെ ലഭിയ്ക്കുവാനായി മാതേന്താമ്മാ നാലാമൻ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി. 1685-ൽ വന്നു് 1694-ൽ മുളന്തത്തിയിൽ കബരടങ്ങിയതായി മുമ്പു പറഞ്ഞ മാർ യോഹന്നാന്റെ നൂതനോപദേശങ്ങളെ മാതേന്താമ്മാ സ്വീകരിച്ചു. എതിർത്തു. വരാപ്പുഴ സെമിനരിയിൽ സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന എന്നു എന്ന കൽദായ വൈദികനും മാർ യോഹന്നാനോടു തക്കം നടത്തി. (Bernard II. p. 171, 172)

നാലാം മാതേന്താമ്മാ 1728-ൽ മരിയ്ക്കുകയും അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ ഭരണം കയ്യേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

(നാലാം മാതേന്താമ്മാ റോമ്മായിലേയ്ക്കുയച്ച അപേക്ഷയിൽ ക്രിസ്തൻകുരിശു സഭയും നടക്കുവാനുണ്ടായ കാരണം. "പൊലീസ്"കരുടെ ഭയത്താൽ മാണേണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണകർത്താക്കളെയാണ് പൊലീസ് തർ എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ആ അപേക്ഷയിൽ കമ്മേലിത്തരോടു അദ്ദേഹം അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. Bernard II. p. 173)

അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ ൧൭൨൮—൧൭൩൫.

സാധുവായി പട്ടം സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ അന്നു കോട്ടയത്തു താമസിച്ചിരുന്ന മാർ ഗബ്രിയേലിനെ 1731-ൽ സമീപിച്ചു. എന്നാൽ മാർ ഗബ്രിയേൽ ആസന്നമരണനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മാതേന്താമ്മായുടെ അഭീക്ഷ്ടം സാധിക്കാതെപോയി. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെ സമീപിച്ചു.

യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു് 1747-ൽ വന്ന ഒരു മാർ യോഹന്നാൻ പ്രതിമകൾ തകർക്കുക, പണം പിരിക്കുക ആദിയായി പലതും പ്രവൃത്തിച്ചതുനിമിത്തം കൊച്ചിരാജാവു് അദ്ദേഹത്തെ തടവിലിടുകയും സപ്തകാർ 1751-ൽ ബ്രസീലിലേയ്ക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാതേന്താമ്മായുടെ ആവശ്യപ്രകാരം 1751-ൽ തന്നെ ബസേലീസു എന്ന ഒരു കാസോലിയ്ക്കാര്യേയും, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു മാർ യോഹന്നാൻ എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരേയും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു് സപ്തകാർ കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവരുടെ കൂടെ ഗീവരഗീസു എന്ന ഒരു കോറോപ്പുസ് കോപ്പായും രണ്ടു ശമ്മാശന്നാരുടേ കേരളത്തിൽ വന്നെത്തി.

എന്നാൽ ഈ മേല്പട്ടക്കാരിൽ ആരും അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മായില്ല പട്ടം കൊടുത്തില്ല.

തന്റെ മുൻഗാമിയെ അനുകരിച്ചു അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ പുന്നരെകും കൈവരുത്തുവാൻ 1748-ൽ കുമ്പളിത്തനായ ബോനിഫസു മിഷ്യനറിവഴി റോമ്മായിൽ ഒരപേക്ഷസമർപ്പിച്ചു. ഹമ്മീരാ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം എല്ലാവരും കത്തോലിക്കരായവർ സന്നദ്ധരാണെന്നു ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ക്രമൻകരിശു സത്യവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും നടന്നതു പോർട്ടുഗീസുകാരോടുണ്ടായ വ്യവഹാരികതമാണെന്നും, പോർട്ടുഗീസുകാരെ കേരളത്തിൽ നിന്നു നീക്കണമെന്നും, കുമ്പളിത്തർ തങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ എപ്പോഴും ചെയ്യണമെന്നും മാതേന്താമ്മാ തന്റെ അപേക്ഷയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1750-ൽ മാതേന്താമ്മായുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു പ്രോപ്പഗാന്ത തിരുസംഘം അന്വേഷണം നടത്തി. മാതേന്താമ്മായുടെ അപേക്ഷ സഫലമായില്ല. (Bernard II. p. 177).

സ്ലേഹത്താലും, നല്ലതും ഉചിതവുമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും മാതേന്താമ്മായെ നേടുവാൻ തങ്ങളുടെ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും (Mar Thomas Malabarise Pseudoepiscopus quem sinceris amicitiae mediis et studiis ut qualicumque eum bona et convenienti lucremus via prosequimur.) എന്നു സ്വന്തിരായും വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയിൽ തീരുവിതാ. കൂർ രാജാവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു ആ രാജ്യത്തെയും പോവുകയുണ്ടായെന്നും വരാപ്പുഴത്തേ പ്പോരൻസുമെത്രാൻ (1750-1773) റോമ്മായിലേയ്ക്കയച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (Analecta O. C. D. 1938, p. 23) ഇഗ്നേഷ്യസു എന്ന ഒരു കുമ്പളിത്തൻ മാതേന്താമ്മായുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു 1754-ൽ റോമ്മായിലേത്തി വിവരമറിയിച്ചു. മാതേന്താമ്മാ മെത്രാനല്ലെന്നും, വെറും അൽമയനായ അദ്ദേഹം പട്ടംകൊടുക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നെന്നും, കത്തോലിക്കന്മാരുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശുദ്ധമല്ലെന്നും, മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹം മോഹിച്ചിരുന്നെന്നും റോമ്മായിൽ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. (Ibidem) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയെപ്പറ്റി സംശയിച്ചു വാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സുറിയാനി സമുദായത്തെ ഒന്നാക്കുവാൻ ഈശോസഭക്കാരേയും കുമ്പളിത്തരേയും കേരളത്തിൽ നിന്നു ബാഹിഷ്കരിക്കണമെന്നു മാതേന്താമ്മാ കരുതിയിരുന്നു. അതിലേക്കു അദ്ദേഹം ഡച്ചുകാരുടെ സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു. പ്രതിയോഗികളെ ഒരുതക്കത്തിൽ തോല്പിച്ചാൽ സഹായം നൽകാമെന്നു ഡച്ചുകാർ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തക്കത്തിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഈ സംഗതികളുടെ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം റോമ്മായിലേയ്ക്കു അപേക്ഷ അയച്ചത്. (Bernard II. p. 176)

നാലാം മാതേന്താമ്മായുടേയും അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മായുടേയും ഉദ്ദേശ്യശുശ്രൂഷിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായ ബലമായ സംഗ്രഹമാണ് രോമ്മായി ലേയ്ക്കു അവരയച്ച അപേക്ഷകൾ സഫലമാകാഞ്ഞതിന്റെ കാരണം. അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മായുടെ കാഴ്ചത്തിൽ 1757 സെപ്റ്റംബർ 3-ാം-നും രോമ്മാ ചെയ്ത ഒരു തീരുമാനത്തിൽ നിന്നും ഈ സംഗതി വിശദമാകുന്നുണ്ട്. സാധുവായ പട്ടമില്ലാത്ത അദ്ദേഹം കുർബാന ചെയ്യാതെയും പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു; രോമ്മാ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യാജമാണ്; അദ്ദേഹവും അന്യായികളും പുനരെകൃഷ്ണമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്; അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ വെറും നാട്ടുജാലകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗതി സംബന്ധിച്ചു പശ്ചാത്താപമില്ലെന്നു തന്നെ പറയുന്നില്ല. എന്നിപ്രകാരമുള്ള ആശയങ്ങളാണ് പ്രൊപ്പഗാന്റ് തിരുസംഘത്തിന്റെ ആ തീരുമാനത്തിൽ കാണുന്നത്. കൂടാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ മാനസാന്തരത്തെ ലാക്കാക്കി വരാപ്പുഴത്തെ മേലപ്പുഴക്കൽ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ വീക്ഷിക്കുന്ന മെന്നും, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥാനത്തിൽ ഉയർത്തുമെന്നോ, അദ്ദേഹം പട്ടം കൊടുത്തുവെന്ന് പട്ടക്കാരായി കരുതുമെന്നോ യാതൊരു പ്രത്യാശയും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകേണ്ടതല്ലെന്നും പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (Analecta O. C. D. 1938, p. 32, 33) മാതേന്താമ്മാ രോമ്മായിലെ തീരുമാനമറിവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെന്നും അതിൽ കാണുന്നു. “കൽദായക്കാരനായ അർക്കദിയോക്കോൻ” (Arcidiacono Caldeo) എന്നാണ് അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നതെന്നും. “മുടിവച്ച അൽമേനി” (laico mitrato) എന്ന് ചിലർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നു.

“കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളി എടവകക്കാർക്കും ശേഷം അവിടെ കൂടിയ പള്ളിക്കാർക്കും കൂടെ ഇപ്പോൾ എഴുതിയ ഈ സാധനം കാണുന്നവർക്കും വായിക്കുന്നവർക്കും കോക്കുന്നവർക്കും” ആയി “പുത്തൻകുറുങ്കാരോടു പറവാൻള്ള ചോദ്യോത്തരം” എന്ന പേരിൽ വരാപ്പുഴത്തെ സ്റ്റാൻഡർഡ് മെത്രാൻ 1753-ൽ ഒരു ലിസ്റ്റ് ലേഖനം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ രീതിയിൽ തന്നെ വേറൊരു ലേഖനവും അതിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്നും ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യോത്തര രീതിയിൽ 1756-നു മുമ്പു വിരചിതമായ വേറൊരു കൃതിയും യാക്കോബായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ച് അവർ പഴയകുറുങ്കാർ അക്കാലത്തു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. “കരിയാറിൽ മല്ലാന്റെ വേദതത്വം” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രബന്ധവും ഈ കൃതിയും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ രണ്ടിന്റേയും മൂലം ഒന്നുതന്നെ ആയിരിക്കാം. പ്ലോറൻസു മെത്രാന്റെ 1753-ലെ ലേഖനത്തിന്റെയും

പ്രസ്തുത കൃതിയുടെയും സുറിയാനി ലിപികളിൽ (കർസോനിൽ) എഴുതിയ ഒരു പ്രതി മാനാനമാശ്രമത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2) അക്കാലത്തു ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന യാക്കോബായ മേല്പട്ടക്കാർ കേരളത്തിൽ നൂതനമായി പ്രചരിപ്പിച്ച വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഏവയെന്നു ഇവയിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ശീമയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു ബാവായും നാട്ടുകാരനായ ഒരു മാതേന്താമ്മായും തമ്മിൽ മത്സരമുണ്ടായെന്നും ജനങ്ങൾ ഇരുഭാഗത്തും ഭേദം നിന്നിരുന്നെന്നും രസകരമായി വിവരിയ്ക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ പ്രസ്തുത കൃതിയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അന്നു പഴയക്രൂരകാരെ പുത്തൻക്രൂരകാർ പടങ്കികളെന്നും, പുത്തൻക്രൂരകാരെ പഴയക്രൂരകാർ തുല്യക്കരെന്നും ആക്ഷേപിച്ചു വിളിച്ചിരുന്നതായി ഈ കൃതിയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മാതേന്താമ്മായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു പട്ടമോറവരും അൽമായരാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ബാവാ ചില പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു. അക്കാലത്തു പുത്തൻക്രൂര വൈദികർ അവിവാഹിതരായിരുന്നതുകൊണ്ടത്രേ ബാവാ ഈ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചതു്. 1685 മുതൽ 1694 വരെ കേരളത്തിൽ താമസിച്ചു് മുജത്തബത്തിൽ കബറടങ്ങിയെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച മാർ യോഹന്നാനോ വേറെ ആരെങ്കിലുമോ ആയിരിയ്ക്കാം. ഈ ബാവാ. നാലാം മാതേന്താമ്മായും ഹന്നാ എന്ന കൽദായ വൈദികനും മാർ യോഹന്നാനോടു തക്കം നടത്തിയെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. എങ്കിലും, മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ നടന്നതു അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മായുടെ കാലത്തായിരുന്നെന്നും വരാം.

അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ 1765-ൽ കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൽഗാമിയാണ് ആറാം മാതേന്താമ്മാ അഥവാ ഒന്നാം മാർ ട്രിവന്നാസിയൂസ്.

ആറാം മാതേന്താമ്മാ അഥവാ
ഒന്നാം മാർ ട്രിവന്നാസിയൂസ്.
൧൭൬൫—൧൮൦൮.

ബസേലിയോസ് എന്ന ഒരു കാസോലിയ്ക്കാര്യം, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മാർ യോഹന്നാൻ എന്ന രണ്ടു മെത്രാന്മാരും 1751-ൽ കേരളത്തിൽ വന്നതായി മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. കാസോലിയ്ക്കാര്യുടെ മരണാനന്തരം 1772-ൽ നിരണത്തു പച്ചു് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

2) സത്യമതമേതെന്നു തെളിയിയ്ക്കുന്ന വേറൊരു കൃതിയുടെ പകർപ്പും ഇവയുടെ കൂടെയുണ്ട്.

മാർ യോഹന്നാന്റെ സഹകരണത്തോടെ മെത്രാൻപട്ടമുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ പട്ടങ്ങളും ആറാം മാതേന്തായായിയ്ക്കു നൽകി. അന്നു മുതൽ ആറാം മാതേന്താമ്മാ ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് എന്നും വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

സാധുവായ പട്ടം സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മാ പ്രസ്തുത മേല്പട്ടക്കാരുടെ കേരളത്തിൽ വരുത്തിയത്. എന്നാൽ അഞ്ചാം മാതേന്താമ്മായിയ്ക്കു അവർ പട്ടം കൊടുത്തില്ല. ആറാം മാതേന്താമ്മായേയും പട്ടമേല്പിയ്ക്കുന്നതിൽ അവർ വിമുഖരായിരുന്നു. തനിയ്ക്കു പട്ടം ലഭിച്ചാലല്ലാതെ താൻ അവരുടെ യാത്ര ചെയ്യുവാനില്ലെന്നു ആറാം മാതേന്താമ്മാ ശരിയ്ക്കുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു് അദ്ദേഹത്തിനു പട്ടം കൊടുക്കുവാൻ വഴിപ്പെട്ടത്. (Bernard II. p. 179) ശീമയിൽ നിന്നു വരുകയാൽ വരുത്തുകയാൽ ചെയ്തു യാക്കോബായ മേല്പട്ടക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഇതിൽ നിന്നു ധാരാളം വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. കേരളത്തിൽ നൂതനപാദകന്മാർ പ്രവേശിയ്ക്കുവാൻ അവർ ബലശ്രദ്ധരായിരുന്നു.

മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാഗീയായിരുന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ടു രമ്പാനെ മേർ കൂറിലാസു് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ച ശേഷമാണ് 1772-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു് മുളത്തുരുത്തിയിൽ കബാടങ്ങിയതെന്നും പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തനമായ മാർ യോഹന്നാൻ 1794-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ വച്ചു മരിച്ചു.

തന്റെ പ്രതിഷ്ഠാഗീയമായ മാർ കൂറിലാസിനെ സക്കാർ സഹായത്തോടെ ബ്രിട്ടീഷിലുള്ള അത്തൂരിലേയ്ക്കു (തൊഴിയൂരിലേയ്ക്കു) മാർ ടിവന്നാസിയൂസു നാട്ടുകടത്തി. ഇങ്ങനെയാണ് സ്വതന്ത്രയായ അത്തൂർ സഭയുടെ ഉൽഭവം. മാർ കൂറിലാസിന്റെ പിൻഗാമികൾ ആ സഭയെ ഭരിച്ചുവരുന്നു.

പട്ടമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഏറാടശേഷവും കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയുമായി പുനരെകൂപ്പെടുവാൻ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസ്. പ്രോട്ടോനോട്ടറി (Protonotary) എന്ന സ്ഥാനത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കുമെന്നും, കീഴുള്ളവരുടെ മേൽ ചെറുകി കാധികാരം മാത്രം നൽകുമെന്നും 1771 ആഗസ്റ്റ് 31-ാം നൂറോമ്മായിൽ തീരുമാനിയ്ക്കപ്പെട്ടു. (The Travancore State Manual II. p. 209) പഴയകൂറുകാരുടെ ഭരണകർമ്മ കരവഴി ആറാം മാതേന്താമ്മാ (പട്ടമേല്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു്) റോമ്മായിൽ സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയ്ക്കുള്ള മറുപടിയായിരുന്നു ഈ തീരുമാനം.

അദ്ദേഹം സാധുവായി പട്ടമോറ സംഗതി അറിയാതെ, 1774-ൽ റോമ്മാ ചെയ്ത ഒരു നിണ്ണയത്തിൽ "മുടിവച്ച അൽമേനി" (laico mitrato) എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടുന്നപക്ഷം, ലൌകികങ്ങളിലുള്ള മേൽനോട്ടമല്ലാതെ ആത്മീയാധികാരം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്നതല്ലെന്നും, ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി പ്രതിവത്സരം 100 സ്ക്വി (scudi) നാണയം അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാമെന്നും ആണ് ആ നിണ്ണയത്തിൽ കാണുന്നത്. നസ്രാണികൾക്കു സ്വന്തം രീതിയിൽ മേല്പട്ടക്കാരെ കൊടുത്താൽ അവർ മുഴുവനായോ പക്ഷപകാടയോ കത്തോലിക്കാ സഭയെ പരിത്യജിയ്ക്കുമെന്നുള്ള ആശങ്കയും ആ നിണ്ണയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്നെയുമല്ല, ഈ കാര്യം സംബന്ധിച്ചു് മാർ ടിവന്നാസിയോസുമായി സംഭാഷണം നടത്തരുതെന്നാണ് വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ നൽകിയിരിയ്ക്കുന്ന നിർദ്ദേശം. ഗുണഭോക്താക്കളിലും ഉപദേശത്താലും വരാപ്പുഴ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ലൌകികാധികാരവും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും മാനസാന്തരത്തിനുള്ള സഹായങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കണം. കേരളത്തിൽ ന്യായവിരുദ്ധമായി പ്രവേശിച്ച ശീശ്മക്കാരനായ ഒരു മെത്രാന്റെ മാനസാന്തരത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസ്തുത നിണ്ണയത്തിൽ സൂചന കാണുന്നുണ്ട്. (circa la conversione del Laico Mitrato Mar Thómas, e del vescovo schismatico, che si e intruso in quella Missione). 1794-ൽ ചെങ്ങന്നൂർ വച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചതായി മുമ്പു പറഞ്ഞ മാർ യോഹന്നാനായിരിക്കാം. ശീശ്മക്കാരനായ ഈ മെത്രാൻ. (Analecta O. C. D 1938, p. 162, 163.)

കൊച്ചി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വരാപ്പുഴ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ വൈദികാധികാരികൾ മാർ ടിവന്നാസിയോസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിച്ചെപ്പാറി സംശയിക്കുകയും ആ രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചർച്ചകളും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം വായ്പിച്ചു് ഒട്ടകത്തിനു തുല്യനാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിച്ചെപ്പാറി തനിക്കു വലുതായ സംശയമുണ്ടെന്നും, തന്റെ വാർദ്ധക്യപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യം കൂടി ഭയമല്ലുവാൻ ആശങ്കിച്ചിരുന്നു. ആണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ 1773-ൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായതു്. (Bernard II, p. 195).

വൈദിക പഠനം പൂർത്തിയാക്കി ഉന്നത ബിരുദധാരിയായി റോമ്മായിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവന്നു് ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ "വേദം" പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന-കരിയാറിൽ യൌസേഫ് മല്ലാനെ മാർ ടിവന്നാസിയോസ്-സമീപിച്ചു. തന്റെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലായാലും ഒരിക്കൽ കൂടി താൻ റോമ്മായിയ്ക്കു പോകാമെന്നു മല്ലാൻ പറകയും, അങ്ങനെ മല്ലാനും പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാകുഞ്ഞനാരു കൂടി റോ

മ്മായിയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വരാപ്പുഴ ഭരണത്തോടു പഴയകൂ
റുകാർ പൊതുവെ അതുപ്രതി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായി
രുന്നു അതു. തന്നിമിത്തം അവരുടെ യാത്രസംബന്ധിച്ചും മാർ ദിവ
ന്നാസിയോസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധി സംബന്ധിച്ചും ബലമായ സംശയ
വും പ്രതികൂലാഭിപ്രായവും മിഷ്യനറിമാരിൽ കടന്നുകൂടി. (ef.
Analecta O. C. D. 1938, p. 151 sq)

മല്ലാൻവഴി മാർ ദിവന്നാസിയോസു മാപ്പാപ്പായുടെ പേക്കയച്ച
അപേക്ഷയുടെ പഴയ മലയാളവിവർത്തനം ഉവിടെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം:—

“ലോകത്തിലുള്ള പള്ളികളൊക്കെയുടെയും മതവാ
കുന്നു എന്നു ശുദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ തലവനാകു
ന്ന മിശിഹായുടെ സ്ഥാനത്തിലിരിയ്ക്കുന്ന എത്ര
യും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ബാവായും അച്ചൻമാ
രിരിയ്ക്കുന്ന (റോമത്തെ) മാർ പീയോസു മാപ്പാ
പ്പയുടെ തിരുമനസ്സിൽ ബോധിപ്പാൻ എഴുന്നേതും.

“കെൽപ്പിക്കുവപ്പെട്ട ദിവന്നാസിയുസു മെത്രാപ്പോലീത്താ
ആയ ഞാൻ മുമ്പിൽ മലയാളത്തിന്റെ തോമ്മാ അപ്പസ്തോ
പ്പാ എന്നുപേരും കയ്യേറ്റിരുന്നു. ശുദ്ധ. റോമ്മാപള്ളിയുടെ
വിശ്വാസത്തിനു പുറമെ കിഴക്കിന്നടുത്ത കൽദായ സുറിയാനി
ക്കാരുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും വിശ്വാസത്തിൽ വിശ്വ
സിച്ചിരുന്നു. മുമ്പിൽ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയ പട്ടങ്ങളും
വലിയ പട്ടങ്ങളും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനങ്ങളും പട്ടാങ്ങയുള്ളത
ല്ലെന്നു ഞാൻ അറികകൊണ്ടും യാക്കോബായക്കാർക്ക് മെത്രാ
പ്പോലീത്തായുടെ കയ്യാലെ പട്ടവും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും
രണ്ടാമതു ഞാൻ കയ്യേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ തമ്പുരാ
ന്റെ കടാക്ഷത്താലും ശുദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ സഭകൂട്ടത്തി
ന്റെ അപേക്ഷയാലെയും ശുദ്ധ. റോമ്മാ പള്ളിയുടെ വിശ്വാ
സമത്രേ പട്ടാങ്ങയുള്ളതാകുന്നെന്നും ഈ വിശ്വാസം കൈക്കൊ
ള്ളുന്നില്ല എന്നു ആത്മാവുകൾ ഒക്കെയും രക്ഷയില്ലെന്നും പട്ടാ
ങ്ങയാലെ ഞാൻ അറികകൊണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെയും
കൊച്ചി ഇടവകയുടെയും മേല്പട്ടക്കാരോടു എന്റെ മനസ്സു
ഞാൻ പറഞ്ഞുപെടുത്തി അറിയിയ്ക്കുകയും ശുദ്ധ. റോമ്മാ പ
ള്ളിയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ എന്നെയും എനിയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കു
ന്ന ജനം 50000 പേരോളം ഉള്ളവരെയും ചേർപ്പിക്കണമെന്നും
റോമ്മാ വിശ്വസിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പട്ടക്കാരെയും മാപ്പിളമാര
െയും പറഞ്ഞറിയിച്ചാരെയും ഈ രൂപതയുടെ യജമാനന്മാരെ
എന്റെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടില്ല എന്നു തന്നെയല്ല മെത്രാ

പ്രോലീത്താ ആയിരിയ്ക്കുന്ന ഞാൻ അൽമേനി ആയിരുന്നു. കൊണ്ടു തുല പള്ളിയ്ക്കു വഴക്കം ചെയ്യണമെന്നും അവർ പറയും ചെയ്യും.

“ഇതു കേട്ടാറെ ഇടത്തുകാരിൽ ഭയത്തൻ തുല. പള്ളിയ്ക്കു വഴക്കം ചെയ്യുവാൻ മനസ്സായാൽ വെളിവോടു കൂടെ അവനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കാവ്യരെ കൂടെയും മിശിഹായുടെ പഠിപ്പത്തിൽ വരുത്തുവാനായിട്ടു അപേക്ഷിച്ചു അച്ചുസുഖത്തിന്റെ സി.ഹാസനത്തിൽ നിന്നും യാത്രയാക്കപ്പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ എന്തുകൊണ്ടു ഊവണ്ണം പറഞ്ഞതെന്നു വിചാരിച്ചാറെ എനിയ്ക്കു വളരെ ദുഃഖമാകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചു ഈ മേല്പട്ടക്കാരരുടെയും അവരുടെ പാതിരിമന്ത്രരുടെ കാരണത്താൽ മലയാളത്തിലുള്ള പട്ടാങ്ങയുള്ള വിശ്വാസക്കാരർക്കു ഏറിയ ഉതപ്പുകളും കുറവുകളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ കെട്ടുന്നതു മറ്റൊരു മേല്പട്ടക്കാരൻ അഴിയ്ക്കുന്നു. ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ അഴിയ്ക്കുന്നതു മറ്റൊരു മേല്പട്ടക്കാരൻ കെട്ടുന്നു. അവരുടെ നടപടികളുടെ അവസ്ഥ തന്മൂലം തന്നെ അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. അങ്ങേ അച്ചുസുഖത്തിൽ ഇതൊക്കെയും ബോധിപ്പിപ്പാൻ എനിയ്ക്കു വളരെ ശങ്കതന്നെയാകുന്നു. ഇതു കാരണത്താൽ ഞാനും തുല. പള്ളിയ്ക്കു പഴക്കമുള്ള മലയാളത്തിലുള്ള പട്ടക്കാരരും വിശ്വാസക്കാരരുംകൂടി വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളുടെ ആവലാധികളും സങ്കടങ്ങളും തുല സി.ഹാസനത്തിങ്കൽ എത്തിയ്ക്കേണ്ടതിനു ഉടയതന്മൂലമൻ സഹായത്താലെ അങ്ങേ അച്ചുസുഖം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്രോസിനടുത്ത സി.ഹാസനത്തിന്റെ മുഷ്കരതയിൽ നിന്നും കല്ലിച്ചുതന്ന ഗുണങ്ങളാലെ ഞങ്ങളുടെ തണുപ്പും രക്ഷയും ഉണ്ടാകേണ്ടിട്ടും ബ. കുറിയററിൽ യൌസേപ്പും പ്ലോനേയും പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരച്ചനയും തുല. സി.ഹാസനത്തിങ്കൽ യാത്രയാക്കുന്നു. കാവ്യരാജാവിന്റെ ഇടയിൽ കിടക്കുന്ന ഞങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരും പിള്ളക്കാരരും ആകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പലരുംകൂടി ചിലവിന്നെടുത്തു കൊടുത്തത്രേ അങ്ങേ അച്ചു സുഖത്തിങ്കൽ ഇവരെ യാത്രയാക്കുന്നതു്. ഇതിനെക്കൊണ്ടു് കെല്പിക്കുയപ്പെട്ട മെത്രാപ്രോലീത്ത ആയ ടീവന്നാസിയോസായ ഞാൻ അങ്ങേ തുലതയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ അങ്ങേ സി.ഹാസനത്തുങ്കൽ യാത്രയാക്കുന്ന പട്ടക്കാരര അപേക്ഷിക്കുന്ന അപേക്ഷകൾ കൈക്കൊണ്ടു എന്റെ ദോഷങ്ങളും കുറവുകളും പോക്കി എന്നെയും എന്റെ കീഴുള്ള ജനങ്ങളെയും തുല. റോമ്മാപള്ളിയുടെ സഭക്കൂട്ടത്തിൽ കൂടി ഒന്നിപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയും വിശേഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സുറിയാനി പേച്ചുകൾ കുറവുതീർത്തു

ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിനു നല്ലവണ്ണം സുറിയാനി അറിയാവുന്നവരിൽ നാലു മല്ലാനാരെ ഇവരോടുകൂടി അയയ്ക്കയും വേണം. യജമാനന്മാരുടെ കീഴുവഴങ്ങിപ്പെല്ലുന്ന പട്ടാങ്ങയുള്ള വിശ്വാസക്കാരെ ഒക്കെയും രക്ഷയ്ക്കും പരിപാലനത്തിനും ഒരു യജമാനനെ കല്പിയ്ക്കയും വേണം. ശേഷം സങ്കടപ്രകാരങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങളയയ്ക്കുന്ന പട്ടക്കാരുടെ അങ്ങേ അച്ച സുഖത്തിനും ബോധിപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യും. അപ്പോഴൊ അച്ചന്മാരുടെ അച്ചനും ഇളയന്മാരുടെ ഇടയനും ബ്രയിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവായെ, ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെയും അച്ചനില്ലാത്ത അടിയാരെപ്പോലെയും ഞങ്ങളായിരിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെമേൽ അനുഗ്രഹിച്ചു ഞങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു സഹായങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തതരണമെന്നും വീണ്ടും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നന്മ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട തെളിവാലെ ദോഷത്താളരെ തന്റെ ശങ്കകൾ വിളിയ്ക്കുന്നു എന്ന മിശിഹായുടെ പ്രേക്ഷാജ്ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു എന്ന ഞങ്ങളുടെ ബാവായെ, മിശിഹായുടെ നെറുപങ്കുപാടെക്കുറിച്ചും കീഴ്മരണത്തെക്കുറിച്ചും മലയാളത്തിലുള്ള ആരുമോരുമില്ലാത്ത ജനങ്ങളായിരിയ്ക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങളെപ്പോക്കി ഞങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങളുപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

1778-ാം കാലം മീനം 19-ാം-നു എഴുതി."

(മി. മെക്കൻസിയുടെ Christianity in Travancore എന്ന കൃതിയിലും, മി. റി. കെ. വേലുപ്പിള്ള തയ്യാറാക്കിയ The Travancore State Manual എന്ന കൃതിയുടെ രണ്ടാം പതിപ്പിലും ഈ അപേക്ഷയുടെ ഇംഗ്ലീഷു വിവർത്തനം കാണാവുന്നതാണ്. എഴുത്തിന്റെ പകർപ്പുകളിലും തർജ്ജമകളിലും കാണുന്ന പിഴവുകളോടു പാഠവ്യത്യാസങ്ങൾ കാര്യസാരത്തെ യാതൊരു വിധത്തിലും സ്വാർശിയ്ക്കുന്നവയല്ല.)

ഭീർഘവും, ഭക്തപുണ്ണവും, അപകടകരവുമായ യാത്രകഴിച്ച് (ആഫ്രിക്കാവളത്തു് തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ ബ്രസീൽവഴി ലിസ്ബണിൽകൂടി) മല്ലാനം തോമ്മാക്കത്തനാടും, റോമ്മായിലെത്തി. പക്ഷെ അവിടെ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നവരാരും അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. വിരുദ്ധാഭിപ്രായത്തിനായിരുന്നു പ്രാബല്യം. എങ്കിലും വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ റോമ്മാതീരുമാനിച്ചു. റോമ്മായിൽ നിന്നു പോർട്ടുഗലിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലിസ്ബണിൽ അവർ തിരിച്ചെത്തി. അവർ അവിടെ താമസിയ്ക്കുവെ, മല്ലാൻ കൊടു

ങ്ങളുൾ അരീത്രപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ചു തന്നെ അദ്ദേഹം വാഴ്വരമോരം. ദിവനാസിയൂസിന്റെ കായ്കത്തിനായുള്ള പരിശുദ്ധങ്ങൾ അപ്പോഴും അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

റോമ്മായിൽ നിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ-ദിവനാസിയൂസിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ 1782-ൽ കൊച്ചിമെത്രാനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. തന്റെ കീഴുള്ളവരുടെമേൽ ആത്മീയാധികാരം ലഭിക്കുവാൻ മാർ ദിവനാസിയൂസി നിർബന്ധബുദ്ധിയോടെ അഭിലഷിച്ചിരുന്നെന്ന് കൊച്ചിമെത്രാൻ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തു. (മാതോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, P. 190) മാർ ദിവനാസിയൂസി ഉദ്യേന്ദ്രൻ സുനഹദോസി സിപിക്സവാൻ വിമുഖനാണെന്നും, കത്തോലിക്കന്മാരാൽ സ്വജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിത്യജിച്ചു അന്ത്യം മെത്രാനെ സിപിക്സമെന്നും, വിശുദ്ധ വസ്തുക്കൾ ക്രമവിക്രമം ചെയ്യുന്നവനാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്കും പുറമെ മല്ലാനോയം തോമ്മാക്കത്തനാരുടേയും യാത്ര സംബന്ധിച്ചു് റോമയാരണ വശത്തുന ചില ഭാഗങ്ങളും റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടായിരുന്നെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു (Bernard II. p. 206, 207) പോർട്ടുഗലിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷന്റെപേർക്കും കേരളത്തിൽ നിന്നു് എതിരെഴുതി അയച്ചതായി പറയുന്നുണ്ടു്. (Ibidem, p. 207)

ഇങ്ങനെ പല അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു പ്രതിപുരുഷനെ അടുത്തു നിരത്തിക്കൊണ്ടു് മാർ ദിവനാസിയൂസിനെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സിപിക്സവാൻള്ള അധികാരം കരിയാറിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു നൽകപ്പെട്ടു. മെത്രാപ്പോലീത്തായും സഹചരനും ബ്രസീൽവഴി കേരളത്തിലേക്കു തിരിച്ചു (1785)

മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാരോമ്മാക്കലച്ചനും മടക്കയാത്ര കഴിയ്ക്കുവെ പൌളിനോസു് എന്ന മിഷ്യനറി മാർ ദിവനാസിയൂസിനെ സന്ദർശിച്ചു. മാർ ദിവനാസിയൂസിനു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായില്ലായിരുന്നെന്നും പിൻഗാമിയെ വാഴിയ്ക്കുൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചിരുന്നെന്നും മറ്റുമാണു് പൌളിനോസു് സാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. (India Orientalis Christiana, p. 110)

18-ാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പൌളിനോസു തയാറാക്കിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിലും ഇതേ അശയങ്ങൾ തന്നെ കാണുന്നുണ്ടു്. (Analecta O. C, D. 1937, p. 258 sq.)

കേരളത്തിൽ വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പു് പുനരേകൃത്തിന്റെ സഹായം ആയ കരിയാറിൽ മാർ മെത്രാപ്പോലീത്താ

ഗോവയിൽ വച്ച് 1786-ൽ അക്കാലത്തുവിനിയായി. പകരം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ (ഗോണ്ണറോർ) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ട പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാർക്കു മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. അദ്ദേഹം അതിലേയ്ക്കു നിയുക്തനായിരുന്നുമില്ല.

പാരോമ്മാക്കലച്ചൻറെ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് പഴയ കൂറുകാർ മാർ ദിവന്നാസിയൂസിൻറെ മാനസാന്തരം സംബന്ധിച്ചു. മറ്റും മിഷ്യനറിമാരുടെ നേരെ വലിയ അതൃപ്തി പ്രദർശിച്ചു. എന്നാൽ മാർ ദിവന്നാസിയൂസിൻറെ മാനസാന്തരത്തിനു തടയറയാതെ പ്രതിബന്ധവും ചെയ്തില്ലെന്നു മിഷ്യനറിമാർ വാദിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിൻറെ മന്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് മിഷ്യനറിമാരുടെ വാദം തെളിഞ്ഞതായി അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. (Analecta, O. C. D. 1933, p. 217).

തന്നെ മെത്രാനായി സ്വീകരിയ്ക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന കരിയാറിമല്ലാനും പാരോമ്മാക്കലച്ചനും ആ കാലം മാനു് അവരേതന്നെ മെത്രാന്മാരാക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുമത്രേ ചെയ്തെന്നും, തന്നെയും തൻറെ സഹോദരിപുത്രനേയും പഴയകൂറുകാരുടേയും പുത്തൻകൂറുകാരുടേയും മെത്രാന്മാരാക്കാത്തപക്ഷം രാജാവിൻറെ നിർബന്ധമുണ്ടായാൽ പോലും അവിശ്വസ്തരായ കത്തോലിക്കരോടു യോജിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നും മാർ ദിവന്നാസിയൂസു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതായി മിഷ്യനറിമാരുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നു. (Analecta O. C. D. 1938, p. 217).

മാർ ദിവന്നാസിയൂസും അദ്ദേഹത്തിൻറെ പട്ടക്കാരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവരും കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ സാഹോഷം സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടുവാൻ തന്നെ സമീപിച്ചെങ്കിലും പഴയകൂറുകാരേയും പുത്തൻകൂറുകാരേയും ഭേദിയ്ക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി കൊല്ലത്തു നടന്ന ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് വെളിപ്പെടുക നിമിത്തം അനന്തരനടപടികൾ യാതൊന്നുമുണ്ടായില്ല എന്നു് 1796 സെപ്റ്റംബർ 19-ൽ കൊച്ചിമെത്രാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. (മാതേന്മാ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, p, 190).

പഴയ കൂറുകാരനായ തച്ചിൽ മാത്തരകൻ മുമ്പോട്ടിറങ്ങി. തിരിച്ചു പോയാൽ സക്കാരിൽ പിഴയൊടുക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു വ്യവസ്ഥയോടെ തത്തമ്പള്ളിയിൽ വച്ചു ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസു് 1799-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൂട്ടപ്പെട്ടു. അതിനു പ്രാരംഭമായി പുത്തൻകൂറുകാരും പഴയകൂറുകാരും കൂടി ആലപ്പുഴെ വച്ചു ഒപ്പിട്ട പടിയോലയുടെ പകർപ്പു് ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളാം:—

“...നമ്മുടെ കാരണവന്മാരായിട്ടു തുട. മാപ്പാപ്പായെ കീഴ്വഴങ്ങി ഈശാമിശിഹായുടെ 1599-ാം കാലത്താലും, റോമ്മാപള്ളിയ്ക്കു വഴക്കമുള്ള കൽദായ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമം പോലെ നാം എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു നടന്നുവരുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നും റോമ്മാ വഴക്കമുള്ള മേല്പട്ടക്കാരുടെ മലയാളത്തിൽ വരാഴിക്കൊണ്ടും നമ്മുടെ മേല്പട്ടക്കാർ ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുവാൻ ഗോന്ധയുടെ മാർ അല്യേസാസു മെത്രാപ്പോലീത്താ മാപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയാലെ മലങ്കര വന്നു ഉദയവേരൂർ സുന്നഹദോസു കൂടി കല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പ്രകാരം 1652-ാം കാലത്തോളം നാം എല്ലാവരും ഏകാൽഭവിച്ചു നടന്നുവരുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരിൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരുടെ വന്നാറെ സമ്പാളക്കാർ അന്നു കൊച്ചികോട്ടയിൽ പ്രമാണമായിരിയ്ക്കുന്ന പരക്കിക്കളെ സഹായിനമാക്കി അപായം വരുത്തുകകൊണ്ടു മലങ്കര ഇടവകക്കാരെ എല്ലാവരും മട്ടാഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കൂടി സമ്പാളക്കാരെ ജാതിയജമാനന്മാരായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നു സത്യവും ചെയ്തു. ഉടനെ ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ വച്ചു മേല്പട്ടക്കാരുടെ കൂടാതെ യോഗമായിട്ടു തോമ്മാ അക്ക്കിയാക്കോനെ മെത്രാനായിട്ടു വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഓരോരു കമ്മിറ്റികൾ കൊണ്ടു വിവാദിച്ചു രണ്ടു തലസ്ഥാനമായിട്ടും രണ്ടു ക്രമമായിട്ടും നടന്നുവരുമ്പോൾ മുഖ്യ നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ ഏകാൽഭവിച്ചു നടന്നു വന്നതിനാലും, തുട. മാപ്പാപ്പായെ കീഴ്വഴങ്ങി ഉദയവേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ കൽപ്പിച്ചതിനാലും കർബ്ബാനയും നമസ്കാരവും നോയമ്പും ശേഷം കായ്ക്കങ്ങളും ക്രമങ്ങളും നാം രണ്ടുകൂറുപുറത്തുള്ളവരും ഒന്നായിട്ടു അനുസരിച്ചു നടന്നു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും, തുട. മാപ്പാപ്പായുടെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു അനുവാദം വരുത്തികൊണ്ടു തുട. റോമ്മാപള്ളിയിൽ വഴക്കമുള്ള കൽദായ സുറിയാനികളും പോലെ എല്ലാകായ്ക്കങ്ങളും നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും, ഇപ്പോൾ യാക്കോബായക്കാരുടെ വിശ്വാസവും ക്രമവും എടുത്തു നടന്നു വരുന്നതു് ഉപേക്ഷിച്ചു ഉർബാനോസു എന്ന 8-ാമത്തെ മാപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തിൽ കീഴ്ക്കിന്നടുത്ത പള്ളിക്കാർക്കു കൽപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസസത്യത്തിനു തക്കവണ്ണം അനുസരിച്ചു സത്യവും ചെയ്തു മാപ്പാപ്പായുടെ കൽപ്പന പോലെ വഴങ്ങി നടന്നുകൊള്ളുമാറും സമ്മതിച്ചു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു 1799-ാം കാലം പഴയ കണക്കിൽ ഇടവമാസം 20-ാം ന- ആലപ്പുഴ മാർ സുളീബാപള്ളിയിൽ വച്ചു ബാവായുടേയും പുത്രന്റേയും റൂഹാദ്കുടുംഗായുടേയും നാമത്താലെ രണ്ടുകൂറുപുറത്തുള്ള പള്ളിക്കാരും കൂടി സത്യമായിട്ടു എഴുതിവെച്ചു പടിഞ്ഞാലു്”.

(മാത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സത്യവിശ്വാസം, p, 200)

ഉദയവേരൂർ സുന്നഹദോസു സീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മാർ ടി.വന്നാസിയുസു ഇവിടെ സമ്മതിയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

സമ്പാദ്യക്കാർ, പൗലിത്തർ എന്നെല്ലാം പറയുന്നവർ പോർട്ടുഗീസുകാരായ ഈശോസഭാംഗങ്ങളാണ്. അവരാണ് ഉദയമ്പേരൂർ സൂനന്ദോസിന്റെ ശേഷം സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിച്ചിരുന്നത്.

മാർടിവന്നാസിയൂസും കീഴുള്ള പള്ളിക്കാരും, മാപ്പാപ്പായുടെ കീഴിൽ നിൽക്കുന്ന കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ നിയുക്തനായ അബ്രഹാം മെത്രാനും, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണാധികാരിയും കീഴുള്ള പള്ളിക്കാരും, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ ഉറുമീസു കശീശായും കൂടി "ദൈവകൃപയാലും വിശുദ്ധ റോമ്മാ സഭയുടെ കല്പനയാലും" ആദ്യലാചിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകൊണ്ടാണ് പടിഞ്ഞാറേ ആരംഭിയ്ക്കുന്നത്. (The Catholicity of the St. Thomas Christians, p. 19-21).

(പാദരമ്മാക്കലച്ചന്മാരിൽനിന്നും അന്നുത്ത കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണാധികാരി, പടിഞ്ഞാറേയെഴുതിയതിനു കിഴക്കു 1799 മാർച്ച് 20-ാം-നു അദ്ദേഹം നിർമ്മാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനുംകൂടാതെ പഴയകൂറുകാർ, ചെല്ലൂർ രൂമം സ്ഥലമായില്ല. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കിയാൽ ശിശുമക്കാരനായ അർക്കിയാക്കോൻ പണ്ടുചെയ്തതു പോലെ അദ്ദേഹം ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നും മാറിനിൽക്കുമെന്നു റോമ്മായിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (Analecta O. C. D. 1937, p. 269) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു പുത്തൻചിറക്കാരൻ പണ്ടാരി പൗലോസു കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു കേരളത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പാദരമ്മാക്കലച്ചൻ പൗലോസു മെത്രാനെക്കൊണ്ടു മെത്രാന്റെ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല. പൗലോസു മെത്രാൻവഴിയുണ്ടായ കൽദായ ബന്ധം നിമിത്തമായിരിക്കാം കൽദായക്കാർക്കും പടിഞ്ഞാറേയിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചത്. പൗലോസുമെത്രാൻ തന്നെയാണോ പടിഞ്ഞാറേയിൽ കാണുന്ന അബ്രഹാം മെത്രാൻ? പാദരമ്മാക്കലച്ചൻ രിപ്പോർട്ടനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണ, സംബന്ധിച്ച ചില കഴപ്പങ്ങളുണ്ടായി. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണാധികാരിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കടക്കയത്തിൽ അബ്രഹാം മല്ലാനെ പൗലോസു മെത്രാൻ അനുഗമിച്ചു. തദവസരത്തിൽ പൗലോസു മെത്രാൻ കുറെപ്പേർക്കു പട്ടംകൊടുത്തു. മാത്തുരംകൻ ഇവരുടെ കക്ഷിയായിരുന്നു. കൊച്ചിയിലേയും കൊടുങ്ങല്ലൂരേയും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ (ഗോണ്ണുഭാർ) ആയിവന്ന റിബാമർ (ഹാരയ്ക്കൽ) ശങ്കരിയ്ക്കൽ ഗീ. ചരമീസു കത്തനാരെ 1800-ൽ തന്റെ പ്രതിപുരുഷനും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണകർത്താവും ആയി നിയമിച്ചു. ഇതോടെ 1801-ൽ മുൻപറഞ്ഞ കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചു. പാദരമ്മാക്കലച്ചന്റെ ഭരണകാലത്തു പഴയകൂറുകാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം അവർ വിണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കീഴും വരാപ്പുഴക്കീഴും ചെന്നുചേർന്നു.)

പടിയോലയെഴുതിയശേഷം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു അതായതു 1799 ജൂൺ 21-ാം-നും തത്തവള്ളി മാർ മിഖായേൽപ്പള്ളിയിൽ വെച്ച് മാർ ടിവന്നാസിയൂസും അറയായികളും കത്തോലിക്കരായി.

സത്യവിശ്വാസത്താൽ പ്രചോദിതനായിട്ടല്ല മാർ ടിവന്നാസിയൂസു പുനരെകൃഷ്ടനെന്തെ പലരും പറയുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ സക്കാരിൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യ അദ്ദേഹം അടയ്ക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. മത്തുരമകൻറെ സ്വാധീനശക്തി നിമിത്തം അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം ആ സംഖ്യ പിഴയായി ഒട്ടക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇങ്ങനെ പണബാധ്യതയിൽ നിന്നു വിമുക്തനായതാണ് പുനരെകൃത്തിനുള്ള കാരണമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

മാത്തുരമകൻ അദ്ദേഹത്തെ ആലപ്പുഴ കൊണ്ടുപോയി ബന്ധുവസ്ഥിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാമതം സ്വീകരിച്ചു പോയതാണെന്നത്രേ മി. ഇ. എം. പീലിപ്പോസിന്റെ പ്രസ്താവന (മാത്തോമ്മാ സ്റ്റീഫിയുടെ ഇൻഡ്യൻസഭ, p. 179—180). ഈ പ്രസ്താവനയും മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ ചരിത്രവും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ല. സമകാലികങ്ങളായ രേഖകൾ ആ സമഗ്രതയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നുമില്ല. 1799 ഇടവം 30-ാം-നും മാർ ടിവന്നാസിയൂസു തത്തവള്ളിയിൽ കർബാന ചൊല്ലിയെന്നാണ് മി. പീലിപ്പോസു പറയുന്നത്. സക്കാരിൽ അടയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്ന പണത്തിന്റെ കാര്യവും മി. പീലിപ്പോസു വിട്ടുപോയില്ല.

പഴയകൂരകാര്യവും പുത്തൻകൂരകാര്യവും മെത്രാനാകാമെന്നുള്ള അഭിവാഞ്ഛ അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാനാക്കിയെന്നത്രേ വേറെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അക്കാലത്തു പഴയകൂരകാർക്ക് വരാപ്പുഴ ഭരണത്തോടു തൃപ്തിയില്ലായിരുന്നു. പരമാക്കലച്ചൻ കൊട്ടങ്ങളുൾ രൂപതയെ ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പഴയകൂരകാരെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ നിന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം വിഫലമായി. അതു നല്ല തരമെന്നു കരുതി "കലങ്ങിയ വെള്ളത്തിൽ മീൻ പിടിയ്ക്കുവാന"ത്രേ അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കനായെന്നു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഗണത്തിൽ പെട്ടവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പഴയകൂരകാർ പലവിധത്തിൽ കലഹിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. മി. ഇ. എം. പീലിപ്പോസിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഈ സംഗതിയും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസു ഈ പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താലാണ് കത്തോലിക്കനായതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു മഹാനല്ലായിരുന്നു.

എങ്ങനെയായാലും തത്തവജ്ജിയിൽ വച്ചു നടന്ന പുനര്രെക്യം ആരമാസത്തിൽ കൂടുതൽ നിണ്ടുന്നില്ല. മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് പത്രൻകുറിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചുപോയി. സക്കാരിൽ പിഴ ഒടുക്കുകയും ചെയ്തു. (3)

തന്റെ കപടോദ്ദേശ്യം സഫലമാവുകയില്ലെന്നു കണ്ടതിനാൽ അദ്ദേഹം കത്തോലിയ്ക്കു സഭയുപേക്ഷിച്ചെന്നു ചിലരുടേ; കൊച്ചിമെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മെത്രാൻ നിലയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കുകയില്ലെന്നു ശരിയുതിനാലത്രേ അദ്ദേഹം സഭ വിട്ടതെന്നുവേറെ ചിലരുടേ പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നു. (Bernard II' p. 241) എതായാലും മാർ ടിവന്നാസിയൂസിനു വീരോചിതമായ വിശ്വാസം (heroic faith) ഇല്ലായിരുന്നെന്നു നിശ്ചയമാണ്.

“കേരളത്തിലെ സത്യവേദചരിത്രം.” എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ (p. 251) അഭിവന്ദ്യ മർസുളീനോസു മിഷ്യനറി (പിന്നീടു മെത്രാൻ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

“ആയാണ്ടിൽ തന്നെ ധനുമാസത്തിൽ മാർ തോമ്മാ (ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസ്) മുതൽപേരു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനമാണുണ്ടായും അധികാരങ്ങളെയും കിട്ടാത്തതിനാലോ എന്തുകൊണ്ടോ തിരിയുന്നില്ല, മുന്വിലത്തെപോലെ നടപ്പാൻ തത്തവജ്ജിയിൽ ചെയ്ത ഉടമ്പടിയുടെ കടർത്തിൽനിന്നു അഴിയപ്പെടുവാൻ മഹാരാജാവിനെ ബോധിപ്പിച്ചു. കടശി മുപ്പതിനായിരം രൂപാ വീട്ടികൊണ്ടു്. മാപ്പുകിട്ടി പോരുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ മാർ തോമ്മാ മുന്വിലത്തെപോലെ യാക്കോബായക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായാകുന്നതിനു വേണ്ടി നല്ലതു ടിവസം അടുപ്പിച്ചു പത്രണ്ടു കത്തങ്ങുൾ കുർബാന ചൊല്ലുകയും കുർബാന കഴിഞ്ഞിട്ടു് ആ പത്രണ്ടുപേര മാർതോമ്മായുടെ തലയിൽ കൈവെക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആവശ്യമെന്ന യാക്കോബായക്കാർ

(3) വെട്ടിക്കുന്നൻ എന്നൊരു പട്ടക്കാരൻ പത്തീരാ കൈക്കൊണ്ടു് (കത്തോലിയ്ക്കുനായി) പഴയക്രൂരകാരോടുകൂടി കുറെ നാൾ നടന്നശേഷം മതമുപേക്ഷിച്ചു് ഇരുകൂട്ടരും കൂടി എഴുതിവെച്ചു പടിയോലയുടെ അസൽ എടുത്തു മാറികളഞ്ഞതായി ഒരു പാട്ടുണ്ടു്. അതിങ്ങനെയാണു്:—“വെട്ടിക്കുന്നാ മിട്ടു മിട്ടക്കാ = പത്തീരായും കൈക്കൊണ്ടു് = മതവും വിരൂതിന്നിട്ടു = പടിയോലയും കൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടു്”—ഈ പാട്ടു് പൂലിക്കോട്ടിൽ മാർ ടിവന്നാസിയൂസു പാടാറുണ്ടായിരുന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു താൻ പഠിച്ചതാണെന്നും പന്തളം പമ്പുരേത്തു ബ: ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

പരകകൊണ്ടു മാർ തോമ്മാ സമ്മതിച്ചു, മേൽ ചൊല്ലിയ നാലുത
ടിവസത്തെ കമ്മം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുന്പിലത്തെപോലെ മെത്രാ
പ്പേപ്പലിത്തയായി കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു....”.

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയശേഷം മാർ
ടിവന്നാസിയുസു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറകാരായ സി. എം. എസ്. മിഷ്യ
നറിമാരുടെ ഇഷ്ടനായി വർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാ
ലത്തുതന്നെ നമ്മുടെ ഭിന്നസഹോദരങ്ങളുടെയിടയിൽ അവർ മി
ഷ്യൻ ജോലിയാരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രബലമായി വന്നിരുന്ന
തുകൊണ്ടായിരിക്കാം മാർ ടിവന്നാസിയുസു സി. എം. എസ്.കാരെ സ
മീപിച്ചത്. അദ്ദേഹം യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെ അശേഷം
വിസ്മിരിച്ചു കളഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കൽ
നിന്നു 1807-ൽ പണപ്പിരിവിനായി വന്ന ഒരു മാർ ടിയസുക്കോ
റോസിനെ സക്കാർ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം നാട്ടുകടത്തി.
(Bernard II, p. 368) കൂടാതെയും, തന്റെ സഹോദരപുത്രനെ
താൻ തന്നെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കുക കൂടി ചെയ്തു. ഇങ്ങ
നെ വാഴിക്കപ്പെട്ട ദേഹമാണ് ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ.

ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയുസു 1808-ൽ നിരണത്തുവെച്ചു മരി
യ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സമീപം പുത്തൻകാവു പള്ളിയിൽ സംസ്കരി
ക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. പുനരന്വേഷണത്തെ ലാക്കാക്കി പരിശ്രമിച്ചു പു
ത്തൻകുറുകാരും പഴയകുറുകാരും അദ്ദേഹംനിമിത്തം എത്ര വലി
യ ക്ലേശങ്ങളും മനോവ്യഥയും സഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിന്നേ
ക്കാൾ ഉറപ്പില്ലായമല്ല.

(ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയുസുവിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ചില പ്ര
ധാന സംഗതികൾ മാത്രമേ ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.
കരിയാറിൽ മല്ലാനം തോമ്മാക്കത്തനാടും രോമ്മയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടശേ
ഷം കേരളത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ, മാർ ടിവന്നാസിയുസുവിന്റെ
കാഴ്ചത്തിൽ സുറിയാനിയിക്കാർ (പ്രത്യേകം പഴയകുറുകാർ), തുടന്നു
നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ, രോമ്മായിലേയ്ക്കും പോർട്ടുഗലിലേയ്ക്കും അ
വരയ്ക്കു എഴുത്തുകൾ ഇങ്ങനെ പല സംഗതികളും ഇവിടെ വിട്ടുക
ളയുന്നു.)

ഓ-മാർത്തേയ്യം വ്യാ-മാർത്തേയ്യം ന്-മാർത്തേയ്യം മാർത്തോമ്മാമാർ
ഗവുവു—ഗവുവു.

ഒന്നാം മാർ ടിവന്നാസിയുസുവിൽ നിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീക
രിച്ചു ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ എട്ടാം മാർത്തോമ്മായേയും, എട്ടാം മാ
ർത്തോമ്മാ ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായേയും മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു. ഇ
വരുടെ കാലത്തു പുനരന്വേഷണം സംഭവിച്ചു വിശേഷാൽ യാതൊ

ന്നും നടന്നതായി രേഖയില്ല. സി. എം. എസ് കാരുടെ ശക്തി യാ
ക്കോബായ സഹോദരന്മാരുടെയിടയിൽ വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങിയതായി
രിയ്ക്കാം. ഇതിനൊരു കാരണം.

ഇംഗ്ലീഷ് റീഡിംഗ് ബുക്കുകളിൽ റീഡിംഗ് മെക്കോളെ 8 പ
ലിശയ്ക്കിട്ട 3000 പുവരാഹന്റെ ആധാരം 8-ാം മാതൃകയായെ
എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതാണല്ലോ. "വട്ടിപ്പണം."

൨-ാമത്തേയും ൩-ാമത്തേയും ൪-ാമത്തേയും
മാർ ദിവന്നാസിയുസുമാർ.
൧൮൧൫—൧൮൫൩.

1815-ൽ അന്നത്തെ അത്തൂർ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ ഫിലി
ക്സിനിയിൽ നിന്നും ഇടുപ്പറമ്പാൻ രണ്ടാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു
എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു സക്കാർ സഹായത്തോ
ടെ 9-ാം മാതൃകയായെ സ്ഥാനം റംഗം ചെയ്തു. 1818-ൽ രണ്ടാം
മാർ ദിവന്നാസിയുസുവിന്റെ പിൻഗാമിയായി മൂന്നാം മാർദിവന്നാ
സിയുസു. 1825-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി നാലാം മാർ
ദിവന്നാസിയുസു. അത്തൂർ മെത്രാനാൽതന്നെ അഭിഷേചനം ചെയ്തു
പ്പെട്ടു. രണ്ടാം മാർ ദിവന്നാസിയുസു പണിയിച്ചതാണ് കോട്ടയം പ
ഴയ സെമിനരി.

ഈ മാർ ദിവന്നാസിയുസുമാരുടെ കാലത്തും പുനരൊക്യം സ.
ബന്ധമായി വിശേഷാൽ യാതൊന്നും നടന്നില്ല. മൂന്നാം മാർ ദി
വന്നാസിയുസു കത്തോലിക്കരോടു വളരെ അനുഭാവമുള്ളവനായിര
ന്നെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സി. എം. എസ് കാരുടെ ആലോ
ചനപോലെ സഭാകാര്യങ്ങൾ നവീകരിയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധ
നായിരുന്ന. പട്ടക്കാർ വിവാഹം കഴിക്കണം, ആരാധനക്രമങ്ങൾ
മലയാളത്തിലാക്കണം എന്നെല്ലാം സി. എം. എസ് കാർ നിർബന്ധി
ച്ചു. മെത്രാനും വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ശാ
ദ്യം. ധനസഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് 1818-നും
1820-നും ഇടയ്ക്കു് അന്നുണ്ടായിരുന്ന 150 പട്ടക്കാരിൽ 40 പേർ
വിവാഹം ചെയ്തു. പഴയകാലകാരുടെ ചില പള്ളിക്കൾ കൈവശപ്പെ
ടുത്തികൊടുത്താൽ താനും വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നു മൂന്നാം മാർ ദി
വന്നാസിയുസു പറകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അതു നടന്നില്ല. കർബാന
സമയത്തു വായിയ്ക്കുന്ന വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമേ അന്നു മ
ലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടുള്ളൂ. സി. എം. എസ് കാർ വ
ഴി ധാരാളം പണസഹായവും ഉദ്യോഗങ്ങളും പുത്തൻകൂറുകാരെ
ലഭിച്ചിരുന്നു. (Bernard II p. 373 sq.)

നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ കാലത്തു സി. എം. എസ് കാരുമായുള്ള സൗഹാർദ്ദം അശേഷം നശിച്ചു. അവർ വിശ്വാസത്തിൽ വരുത്തിയ വ്യക്തമാണ് അതിനു പ്രധാന കാരണം. സി. എം. എസ് കാരിൽനിന്നു സ്വയം രക്ഷപെടുവാൻ നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസു യാക്കോബായ പാത്രീയക്സീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു ഒരു മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ 1825-ൽ വരുത്തിയെങ്കിലും, അധികാരമേറ്റ മ. ഹേതുവാൽ 1826-ൽ സക്കാരിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം (മാർ അത്തനാസിയൂസ്) നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച പട്ടക്കാർ പീഴ ഒട്ടേക്കുണ്ടതായും വന്നു.

പ്രസ്തുത മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ വരുത്തിയതു മുതലാണ് കേരളീയ യാക്കോബായക്കാർ യാക്കോബായ പാത്രീയക്സീസിന്റെ അധികാരത്തെ കാര്യമായ വിധത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു തുടങ്ങിയതു്. അതിനു മുമ്പ് സാധുവായ പട്ടം ലഭിക്കുന്നതിലേക്കു പാത്രീയക്സീസിനെ ആശ്രയിച്ച അവസരത്തിൽ "തങ്ങുളുടെ തലവൻ" എന്ന് ചില മാതേന്താമ്മാമാർ അദ്ദേഹത്തെ സംബോധന ചെയ്യുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പ്രാർത്ഥനകളിൽ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വയംകാർ തന്റെ വിശ്വാസം മാറ്റാതിരിക്കുവാൻ 5-ാം മാതേന്താമ്മായും സി. എം. എസ് കാർ തന്റെ വിശ്വാസത്തിനു ഭംഗംവരുത്തുമെന്നു ഭയന്ന് 8-ാം മാതേന്താമ്മായും തങ്ങുളുടെ സഭ യാക്കോബായ പാത്രീയക്സീസിന്റെ കീഴാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏകിലും പാത്രീയക്സീസിന്റെ അധികാരപ്രയോഗത്തിനു അവർ വിധേയരായില്ല.

1836-ൽ നടന്ന മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു സി. എം. എസ് കാരുമായി വൈദികങ്ങളിൽ സംസർഗ്ഗമുണ്ടായിക്കൂടുന്ന നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. 1838-ൽ ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ പിരിയുകയും പൊതുസ്വപത്തുക്കൾ അന്യോന്യം ഭാഗിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറെ യാക്കോബായക്കാർ അന്നു സി. എം. എസുകാരായതിനു പുറമെ, മാറുചിലർ നവീകരണത്തിനുദ്യുക്തരാവുകയും ചെയ്തു. പാലക്കുന്നത്തു അബ്രഹാം മല്ലാനായിരുന്നു നവീകരണക്കാരിൽ പ്രധാനൻ.

നവീകരണക്കാർ പാലക്കുന്നത്തു മാത്യുസ് ഞെമ്മാശനെ യാക്കോബായ പാത്രീയക്സീസിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു അദ്ദേഹം മാത്യുസ് മാർ അത്തനാസിയൂസായി വാഴിയേറെ പാത്രീയക്സീസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കേറുംകൊണ്ടു കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. മാത്യുസ് മാർ അത്തനാസിയൂസ് നവീകരണക്കാരനാണെന്നു പാത്രീയക്സീസിനെ ബോധിപ്പിക്കുവാൻ, പാത്രീയക്സീസു ഒരു മാർ കൂറിലോസിനെ മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ സഹായാർത്ഥം കേരളത്തിലേക്കുയച്ചു. തന്റെ അധികാരം മുഴുവനും മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് മാർ കൂറിലോസി

ന വിട്ടുകൊടുത്തു. പക്ഷെ മാർ ടിവന്നാസിയൂസും മാർ കൂരിലോസും വഞ്ചകരായിരുന്നെന്നത്രേ സക്കാരിൽ തീരുമാനമുണ്ടായത്. തന്നി മിത്തം മാർ കൂരിലോസും നിസ്സഹായനായി പള്ളികൾ തോരം ചുറ്റി നടക്കേണ്ടതായി വന്നു.

ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ മാർ കൂരിലോസിന്റെ പരിശ്രമത്താൽ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തും പാത്രിയക്കീസിന്റെയും കേരളത്തിൽ പൂർവ്വ ധികം പ്രചരിയ്ക്കുവാനിടയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തും അതി ര മുന്പും കൽദായ റീത്തും കൽദായ ലിപികളും പുത്തൻകൂറുകാർ ധാരാളമുപയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നു കൽദായ ലിപികളിൽ എഴുത ള്പെട്ട വളരെ പുസ്തകങ്ങൾ (കൽദായപുസ്തകങ്ങളും അന്തിയോ ക്കിയൻ പുസ്തകങ്ങളും) ഇന്നും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ സൂക്ഷിയ്ക്കപ്പെ ടുന്നുണ്ട്. ചില അന്തിയോക്കിയൻ ശുശ്രൂഷകൾ പോലും കൽദായ ലി പികളിലാണ് എഴുതിയിരുന്നതു്. കാലാന്തരത്തിൽ അന്തിയോക്കി യൻ റീത്തിൽ ധാരാളം മലയാള വിവർത്തനം കടന്നുകൂടി.

മാർ കൂരിലോസിന്റെ സഹായത്തും ഒരു മാർ സ്തേഫാനോ സ് 1849-ൽ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽ നിന്നു കേരളത്തിൽ വ ള്ന്നത്തി. നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസും 1853-ൽ നിർവാതനായി. 1857-ൽ സി. എം. എസ്. സഹായം നവീകരണക്കാരിൽ നിന്നു നീ ക്കപ്പെടുകയാൽ മാർ കൂരിലോസും വെളിയ്ക്കു കാണപ്പെട്ടു. എങ്കിലും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനെ മാറ്റിനിറുത്തുവാൻ കേസു നട ത്താതെ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. കേസിൽ കൂരിലോസുകക്ഷി പരാജ യമടഞ്ഞു.

യാക്കോബായ പാത്രിയക്കീസിന്റെ സ്മൃതാന്തത്തിക്കോന്നുള്ള ഒരു നാട്ടുകാർനിലാതെ കോടതിമുമ്പാകെ മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂ സിനെ വെല്ലുക അസാധ്യമായി തോന്നുകയാൽ പുലിക്കോട്ടു യൗ സേപ്പുകത്തനാർ 1865-ൽ പാത്രിയക്കീസിന്റെ പക്കൽ അയയ്ക്കു ള്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അഞ്ചാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസായി 1866-ൽ സ്താന്തത്തിക്കോന്നുംകൊണ്ടു തിരിച്ചെത്തി.

അഞ്ചാമത്തെ അഥവാ പുലിക്കോട്ടിൽ
യൗസേപ്പു മാർ ടിവന്നാസിയൂസും.
—മവുന്നുന്ന—മൻറൻ.

നാലാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂ സും അഞ്ചാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസും ആണ് യാക്കോബായ പാത്രി യക്കീസിന്റെ അധികാരം കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചുറപ്പിച്ചതെന്നു ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചുവയിൽ നിന്നു വിശദമായിട്ടുണ്ടല്ലോ.

1875-ൽ പത്രോസുപാത്രിയക്കീസു കേരളത്തിൽ വന്നു മാത്യൂ

സുമാർ അത്തനാസിയൂസിനെ മുടക്കി ശപിച്ചു. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ കക്ഷി ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയാകുകയും “മാത്തോമ്മാക്കാർ” എന്നു പിന്നീട് തങ്ങളെത്തന്നെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. “നവീകൃത യാക്കോബായക്കാർ” (Reformed Jacobites) എന്നും “മെത്രാൻകക്ഷി” എന്നും ആരംഭത്തിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസം പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റും അവരുടെ ഖാഹ്യാചാരങ്ങൾ യാക്കോബുങ്ങളും ആണ്. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ പിൻഗാമികൾ അവരെ ഭരിച്ചുവരുന്നു. 1937 വരെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ, സഫ്റഗൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന രണ്ടു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരാണ് അവരുടെ ഭരണം തിരിച്ചറിയിച്ചിരുന്നതു്. 1937-ൽ രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ കൂടി അവർക്കുണ്ടായി. അന്നത്തെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ മരിച്ചതോടെ മൂന്നുപേർ അവരുടെ ഭരണം ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നു. (4)

കേരളം വിട്ടുനടന്ന മുന്പായി പത്രോസു പാത്രീയക്കീസു് മുളത്തുരുത്തി സുനഹദോസു നടത്തുകയും, “കേരള യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസ്സോസ്യേഷൻ” ഏറ്റെടുത്തുകയും [ആറു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അഞ്ചാം മാർ ടിവാ

(4) മാത്തോമ്മാസഭയെയും മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പുനരെകൃത്തിനായി പരിശുദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. 1831-ൽ സമാരംഭിച്ച കേരള കമ്മേലിത്താസുറിയാനി സമൂഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ചാവറ കുര്യാക്കോസച്ചന്റും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസും സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. “ആരാടാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നതു്; വല്ല കിഴവികളും ചാവറയെ പോകും; ചാവറയുടെ തുകൽവാറിന്മേൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാനും” എന്നു് മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസ് പറഞ്ഞിരുന്നെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർ തമ്മിൽ അത്രവലിയ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിലേയ്ക്കു മാപ്പാപ്പാ അകത്തോലിയ്ക്കായ പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാരേയും ക്ഷണിച്ചു. സഭയുടെ ഐക്യം, സഭാലക്ഷണങ്ങൾ, കേരളത്തിലുള്ള അകത്തോലിയ്ക്കർ സത്യസഭയായ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയവരാണ്; വീണ്ടും അവർ കത്തോലിയ്ക്കരുകളാകണമെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനസഹിതം വരാപ്പുഴത്തേ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ചാവറയച്ചൻ വഴി മാപ്പാപ്പായുടെ ക്ഷണം കേരളത്തിലെ അകത്തോലിയ്ക്ക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ 1869-ൽ അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിനേയും ചാവറയച്ചൻ സമീപിച്ചു.

നാസിയൂസൂർപ്പെടെ ഏഴു മേല്പട്ടക്കാരിൽ കേരള യാക്കോബായനസഭയുടെ ഭരണം നിക്ഷേപിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ പേരുകളും ഇടവകകളും ഇവയാണു്:—

അഞ്ചാമത്തെ അഥവാ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ടീവന്നാസിയൂസൂ (കൊല്ലം ഇടവക); കടവിൽ പെരലൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസൂ (കോട്ടയം ഇടവക); കോന്നാട്ടു മാർ യൂലിയൂസൂ (തൃമ്പമൺ ഇടവക) അമ്പാട്ടു മാർ കൂറിലോസൂ (അങ്കമാലി ഇടവക); ചാത്തുരുത്തി മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസൂ (നിരണം ഇടവക); മുറിമറത്തു മാർ ഈവാനിയൂസൂ (കണ്ടനാട്ടു ഇടവക); കോണത്തു ശൈമോൻ മാർ ടീവന്നാസിയൂസൂ (കൊച്ചി ഇടവക) (5) ഈ ഇടവകകൾക്കുവേണ്ടിയാണല്ലോ ഇപ്പോഴും യാക്കോബായ മെത്രാന്മാർ വഴുന്നതു്.

മാതൃതാമ്മാക്കാരിൽ നിന്നു പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും വീ

(5) പത്രോസൂ പാത്രിയക്കീസു വാഴിച്ച ആറുപേരിൽ മൂന്നു പേർ ഗോവാക്കാരുൻ യൂലിയൂസു അറുവാരസിനെയും, അമേരിക്കയിൽ നിന്നുവന്ന ഫ്റാൻസുകാരുൻ ജോസഫ് റൊറൊറൊ വില്ലാറൊയും മെത്രന്മാരായി വാഴിച്ചു. യൂലിയൂസു അറുവാരസൂ കത്തോലിയൂസഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. കത്തോലിയൂസഭയോടു മത്സരിച്ചുനിന്ന ഒരു കക്ഷിയിലാണു് വില്ലാറൊ ജാതനായതു്. അവസാനകാലത്തു യൂലിയൂസൂ അറുവാരീസു എല്ലാവരലും പരിത്യക്തനാകുകയാൽ ഭിക്ഷാടനം ചെയ്തു കാലക്ഷേപം കഴിയ്ക്കയും മരണാനന്തരം ഗവണ്മെണ്ടു ചെലവിൽ ഗോവയിൽ സംസ്കരിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വില്ലാറൊ ആകട്ടെ 1925-ൽ മാപ്പാപ്പായിയ്ക്കു കിഴ്പെടുകയും തന്റെ തൊറു ഏറുപറകയും അതു് Osservatore Romano എന്ന പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുനും ചെയ്തു (Osservatore Romano, 11th June 1925, p. 2). വെർസെയി (Versailles) പട്ടണത്തിൽവെച്ചു 1929 ജൂലായി 1-ാം-നു അദ്ദേഹം കത്തോലിയൂസഭാമാതാവിന്റെ പുത്രനായി മരണം പ്രാപിച്ചു.

ചിലപ്പോഴെല്ലാം കേരളത്തിൽ വന്നു യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെകൂടെ താമസിച്ചിരുന്ന യൂലിയൂസൂ അറുവാരസൂ പത്തീറാ ഉപയോഗിച്ചു കുർബാന ചൊല്ലുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചുപ്രമാണത്തിൽ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യാക്കോബായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഇതിൽ യാതൊരു എഴിവും പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. യൂലിയൂസൂ അറുവാരസിന്റെ അനുയായികളായി കേരളത്തിനു വെളിയ്ക്കു ബ്രഹ്മവരിയുള്ളവരുടെയിടയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കേരളീയ യാക്കോബായ പട്ടക്കാരും അദ്ദേഹം ചെയ്തതുപോലെ തന്നെ ഇന്നും ചെയ്യുന്നു.

ഉണ്ടെടുക്കുവാൻ പാത്രീയർക്കീസുകർക്കി അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പല കേസുകളും നടത്തേണ്ടതായി വന്നു. സെമിനാരികോസ്, ആന്താരപള്ളികോസ് മുതലായവ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ചില പള്ളികൾ ഇന്നും ഇരുകൂട്ടരും പൊതുവിൽ തവണപ്രകാരം കൈവശപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിയ്ക്കുവാനും മാത്യൂസ് മാർ അത്തനാസിയൂസിന്റെ മുടക്കു സാധുവാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനും “മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ” എന്നപേരിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളോടു കൂടി പാത്രീയർക്കീസുകർക്കി ഹാജരാക്കിയ കാനോൻ കേരളത്തിനു വെളിയ്ക്കു മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിലെങ്ങും കാണുകയില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്തവിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ കാനോൻ അനുസരിച്ചാണ് പാത്രീയർക്കീസുകർക്കി അനുകൂലമായവിധി സമ്പാദിച്ചത്. ആ കാനോനെ അന്നും പിന്നീടും എതിർത്തിട്ടുള്ളവരെല്ലാം അതു “കള്ളകാനോൻ” എന്നു വാദിയ്ക്കുന്നു.

അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും പുനരൈക്യവും

1870-ൽ നടന്ന വത്തിക്കാൻ സാമൂഹിക സുന്നഹദോസിലേയ്ക്കു പൗരസ്ത്യരായ അക്ഷതാലിയ്ക്കാ മെത്രാന്മാരെയും ബെന്തംപിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും ക്ഷണിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഏക സത്യസഭയായ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയോടു പുനരൈക്യപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്ന ഒരു ലേഖനത്തോടു കൂടിയാണ് വരാപ്പുഴത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ 1869-ൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ ക്ഷണം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ അറിയിച്ചത്.

തന്റെ മുൻഗാമികളെ അനുകരിച്ചു അഞ്ചാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസും കത്തോലിയ്ക്കാസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുവാൻ പലതരത്തിലുള്ള ആലോചനകൾ നടത്തി. പുത്തൻകൂരകാർക്കും പഴയകൂരകാർക്കും പൊതുവിൽ ഒരുകോളളിണ്ടായാൽ പുനരൈക്യം സുകരമാക്കാമെന്നു കരുതി ഇരുകൂട്ടരുംകൂടി വാങ്ങിയതാണ് “മനോരമ” നടത്തിയിരുന്ന സ്ഥലവും അതിലേ കെട്ടിടവും. അതിന്റെ വിലയിൽ പ്രധാനഭാഗം കത്തോലിയ്ക്കുരാണ് കൊടുത്തുതീർത്തത്. ഈ കാഴ്ചത്തിൽ നിധിയിരിയ്ക്കൽ മാനിക്കത്തനാർ പഴയകൂരകാരുള്ള നിന്നു മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും പുത്തൻകൂരകാർക്കു അധീനപ്പെടുപോയി. അതോടെ പഴയകൂരകാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ലവീഞ്ഞുമെത്രാൻ ആ പ്രസ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു.

നിധിയിരിയ്ക്കൽ മാനിക്കത്തനാരു മാർ ദിവന്നാസിയൂസുംകൂടി ഉത്തരമണ്ടിലെത്ത അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്ര

തിപുരുഷനെ കണ്ടു പുനരൊക്യത്തെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകൾ നടത്തി. മാംസം ഭക്ഷിക്കില്ലെന്നു തനിക്കു പ്രതമുണ്ടെന്നു മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനെ അറിയിക്കുകയാൽ പ്രത്യേകഭക്ഷണം പാകംചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

1831-ൽ സമാരംഭിച്ച കമ്മേലിത്താ സുറിയാനി സമൂഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന വലിയ ചാണ്ടിയച്ചന്റെ പേർക്കു് “ചാണ്ടിയച്ചൻ ബുക്സാ” എന്നു തുടങ്ങി മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് എഴുതിയ അന്തരമെഴുത്തുകൾ മാനാനമാശ്രമത്തിൽ ഇന്നും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നുള്ള ബാവാ മെത്രാൻ കക്ഷികൾ

പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസു വാഴിച്ചുവരായി മുമ്പു പറഞ്ഞ ആരും മെത്രാന്മാരിൽ ചിലർ മരിക്കുകയും മാരാചിലർ വശഹീനരാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാർ കൂറിലോസും, വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസും ശീമയിൽപോയി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നു മെത്രാൻ പട്ടം സ്വീകരിച്ചു് 1908-ൽ മടങ്ങിവന്നു. അഞ്ചാം മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ മരണാനന്തരം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് കേരളത്തിലെത്തി. കേരളീയ സഭയുടെ ലൌകികങ്ങളിൽ തനിക്കു ധികാരമുണ്ടെന്നുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാദം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസും അറുനൂറായിരത്തിലധികം സ്വീകരിച്ചില്ല. മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന അവരെ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ മുടക്കി ശപിച്ചു. മുടക്കപ്പെട്ട ഈ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ “മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ” എന്നനിലയിൽ വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങി. പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുകൂലിച്ചുവരാണം ബാവാക്കക്ഷിക്കാർ.

ബാവാക്കക്ഷിക്കാക്കായി പൌലൂസ് മാർ അന്തനാസിയൂസിനേയും ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയൂസിനേയും കേരളത്തിൽവെച്ചു പാത്രിയർക്കീസ് അഭിഷേചിച്ചു. പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടത്രേ ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയൂസ് നിയമിതനായതു്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി ശീമക്കാരനായ മാർ സെന്താത്തിയാസ് കേരളത്തിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. ബാവാക്കക്ഷിയുടെ “മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ” സ്ഥാനം ശീമയിൽ വെച്ചു വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ കൂടെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചു മാർ കൂറിലോസാണു് വഹിച്ചിരുന്നതു്. (കേസു നടത്തുവാൻ വേണ്ടി)

അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസിന്റെമുൻഗാമിയും തൃക്കിസുൽത്താൻ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്തിരുന്ന ദേഹവും ആയ അബ്ദൽമിശിഹാ പാ

ത്രിയക്ഷീസിനെ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാർ കേരളത്തിൽ വരുത്തി. പത്രോസു പാത്രിയർക്കീസു വാഴിച്ച ആരംഭത്തിൽ ഒരാളായ മുരിമറത്തു മാർ ഈവാന്റിയൂസിനെ ബസേലിയോസു നാമത്തിൽ മെത്രാൻകക്ഷിക്കാരുടെ കോസോലിയോ ആയി അബ്ദേൽമിശിഹാർ പാത്രിയർക്കീസു നിയമിച്ചു. (6) മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുക; മുറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുക ആദിയായി യാക്കോബായ സഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് നടുത്തന്ന അധികാരങ്ങളെല്ലാം നടുത്തന്ന ഒരു സ്ഥാനിയാണം കാസോലിയോ. മെത്രാൻകക്ഷിയ്ക്കുവേണ്ടി മാർ ഗ്രിഗോറിയൂസ് (കണ്ടോ മെത്രാച്ചൻ), മാർ ഈവാന്റിയൂസ്, മാർ പീലക്സിനോസ് (വാക്ത്താനം) എന്നു മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാരെ കൂടി വാഴിച്ചശേഷം അബ്ദേൽമിശിഹാ കേരളം വിട്ടു. കാസോലിയോ ആയി ഉയർത്തപ്പെട്ട ദേഹം അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മരണം പ്രാപിച്ചു. അബ്ദേൽമിശിഹായെ വരുത്തുക, കാസോലിയോയെ വാഴിക്കുക ആദിയായ കാർത്തൂങ്ങിൽ ഫാദർ പി.റീ. ഗീവരൂഗീസ് എം. എ, അവർകളായിരുന്നു മുന്നിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചത്.

ബാവാ മെത്രാൻകക്ഷികൾ തമ്മിൽ സുപ്രസിദ്ധമായ വട്ടിപ്പണക്കേസ് ആരംഭിച്ചു, അബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസു വട്ടശേരിൽ ഗീവരൂഗീസ് മാർ ദിവന്നാസിയൂസിനെ മുടക്കിത്തു സാധുവായിട്ടാണോ, മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ ഏതാണെന്ന്, അബ്ദേൽമിശിഹാ സാക്ഷാൽ പാത്രിയർക്കീസാണോ, വട്ടിപ്പണം വാങ്ങുവാൻ ഏതു കക്ഷിയാണെന്ന് അവകാശം എന്നിങ്ങനെ പലതും കേസിൽ വാദവിഷയങ്ങളായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു.

കേസു നടന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതിൽ ബാവാക്കക്ഷിയുടെ “മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ” എന്ന നിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന മാർ ക്രീലോസ് നിശ്ചിതനാവുകയും, കേരളത്തിൽ വെച്ച് അബ്ദുള്ളോ പാത്രിയർക്കീസു വാഴുകൊടുത്ത പൌലോസ് മാർ അന്തനാസിയൂസ് ആ നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

1919-ൽ മെത്രാൻകക്ഷിയ്ക്കുനുകൂലമായി കേസു വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും 1923-ഉണ്ടായ ഹൈക്കോടതി വിധിപ്രകാരം ബാവാക

(6) യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒരു മെത്രാനായിരിയ്ക്കുന്നതിൽ അബ്ദുള്ളോബാവാ, കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. (1895) ഒമ്പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു 1905-ൽ യാക്കോബായ സഭയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകുക. 1906-ൽ പാത്രിയർക്കീസാകയും ചെയ്തു. അബ്ദേൽമിശിഹാ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസായാത്ത് (Fortescue, The Lesser E. Churches. p. 339) കേരളത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങിയശേഷം അബ്ദേൽമിശിഹാ കത്തോലിക്കനായി എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ക്ഷിക്കാർ വിജയികളായി. അപ്രകാരം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസിന്റെ മുടക്കു സാധുവാണെന്നും, ബാവാക്കുഷിക്കാർ ഹാജരാക്കിയ 18 അക്കം കാനോൻ ആണ് ഉലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ എന്നും മറ്റും വിധിയുണ്ടായി. മാതേന്താമ്മാക്കാർക്കു വിരോധമായി അന്നത്തേ പാത്രിയക്കീസ് കക്ഷി ഹജരാക്കി വിജയം നേടിയ കാനോൻ ആണ് ഈ "18 അക്കം" കാനോനാ. മെത്രാൻ കക്ഷിക്കാർ ഹാജരാക്കിയ "എ അക്കം" കാനോൻ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

കേന്ദ്ര തോറതിന്റെ ശേഷം പാത്രിയക്കീസുമായി യോജിയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസ് ശീമയ്ക്കു പോയെങ്കിലും പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. പാത്രിയക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി (ശീമക്കാരനായ) മാർ യൂലിയൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു കേരളത്തിൽ വന്നു താമസമുറപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയക്കീസിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായിരുന്ന മാർ ഒത്താത്തിയൂസ് അന്നു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും മാർ യൂലിയൂസിനു ഒരു പ്രത്യേക ദൌത്യമാണ് വഹിയ്ക്കുവാൻണ്ടായിരുന്നതു്. മാർ ഒസ്താത്തിയൂസിന്റെ മരണാനന്തരം (1930) മാർ യൂലിയൂസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു ആരൂഢനായി.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയക്കീസ് ഗീവരഗീസ് മാർ ടിവന്നാസിയൂസിനെ മുടക്കിയതു് സ്വഭാവനീതിപ്രകാരം സാധുവായിരുന്നോ എന്നൊരു വാദം മെത്രാൻകക്ഷിക്കാർ 1925-ൽ ഹൈക്കോർട്ടിൽ പുനരു് എടുപ്പിച്ചു. അതേ കൊല്ലം തന്നെ (വാകത്താനത്തേ) മാർ ഫിലെക്സിന്റൂസിനെ രണ്ടാം ബാസേലിയോസു കാസോലിയ്ക്കു ആയി അവർ സ്ഥാപിച്ചു. പുതിയ കാസോലിയ്ക്കു ബെഥനി സന്യാസിനീ സന്യാസിസമൂഹങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന ഫാദർ പി. ററി. ഗീവരഗീസ് എം. എ. അവർകളെ ബെഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയൂസായി മെത്രാൻസ്ഥാനത്തുയർത്തി. പുനരെടുത്ത കേസു വിധിയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി വട്ടശേരിൽ മാർ ഗീവരഗീസ് ടിവന്നാസിയൂസിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു 1926-ൽ വിധിയുണ്ടായി. (സമരിക്കേസു്)

1926-ൽ ബാവാക്കുഷിക്കാർ മാർ മിഖായേൽ ടിവന്നാസിയൂസിനേയും മാർ തോമ്മാ ടിയസ്കോറോസിനേയും ശീമയിലയച്ചു മെത്രാൻപട്ടമേല്പിച്ചു. പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഇടവഴിയ്ക്കൽ മാർ സെവേറിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായിട്ടത്രേ മാർ തോമ്മാ ടിയസ്കോറോസ് അഭിഷേചനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. 1927-ൽ ബാവാക്കുഷിയിൽ പെട്ട അറുഗേൻ മാർ തിമാത്തേയൂസും ശീമയിൽ പ്പായി മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചു മടങ്ങിവന്നു.

പുനരോത്തരമായി മുമ്പു പറഞ്ഞ കേസ് 1928-ൽ മെത്രാൻ കക്ഷിയ്ക്കു നുകലമായി വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതിൽപ്രകാരം വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ മുടക് അസാധുവാണു് മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ ഏതാണെന്നും പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധികാരം എങ്ങനെയുള്ളതെന്നും വേറൊരു തീരുമാനമുണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നും വിധിയുണ്ടായി. അതോടെ വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസ് മാർ ദിവന്നാസിയൂസ് വട്ടിപ്പണം വാങ്ങുവാൻ പരിശ്രമം തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം കോടതിമുറയ്ക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എതിർ ഹർജി ഉടൻ തള്ളിപ്പോയി.

മണ്ടം ബസേലിയോസ് കാസോലിയ്ക്കായുടെ മരണാനന്തരം മെത്രാൻകക്ഷികൾ 1929-ൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയൂസിനെ (കണ്ടമെത്രാപ്പുന) മൂന്നാം ബസേലിയോസ് കാസോലിയ്ക്കായ് അർപ്പിച്ചു. ബെഥനിയുടെ മാർ ഇസ്രായീലൂസ് ബെഥനിയെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായമെത്രാനായി തിരുവല്ല മെത്രാൻ മാർ തിയോഫിലസ് വാഴ്ത്തേറു. മാർ തിയോഫിലസിന്റെ കൂടെ (പാമ്പാടി) മാർ ഗ്രീഗോറിയൂസും പുതിയ കാസോലിയ്ക്കായിൽ നിന്നു മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. അഖ്ദെമിശിഹാ വഴിച്ചു മൂന്നുപേരിൽ ഒരാളായ മാർ ഇസ്രായീലൂസ് ഇതിനുമുമ്പ് മരണം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. (1925 മിഥുനം 6) — “ഓത്തുടാക്സ് സഭക്കാർ” എന്നാണ് മെത്രാൻകക്ഷികൾ തങ്ങളെത്തന്നെ ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്നത്.

മെത്രാൻകക്ഷികൾ നടത്തിയ പുനരൊക്യൂമെന്റേഷനിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കത്തോലിയ്ക്കരുടെ അടുത്തകാലത്തെ പരിശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വല്പം പ്രതിപാദിക്കാം.

കത്തോലിയ്ക്കരുടെ അടുത്തകാലത്തെ പരിശ്രമങ്ങൾ

നസ്രാണിസമുദായത്തിലുണ്ടായ പിളർപ്പു തീർക്കുവാൻ കത്തോലിയ്ക്കർ സഭാ ജാഗരൂകരായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പസ്തോലിക്കു കൊമ്മസറിയായ സെബസ്തിയാനി മെത്രാന്റേറയും കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള പുനരൊക്യൂമെന്റേഷൻകാലം വരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും പലപ്പോഴും കത്തോലിയ്ക്കാസഭയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒന്നാം മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ അവസാനകാലം വരെ ഇരുകക്ഷികളും പുനരൊക്യൂമെന്റേഷനിനു യേശുജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുയാണല്ലോ ചെയ്തത്.

ഇരുകക്ഷികൾക്കും പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾ ചിട്ടിയീട്ടോ മറ്റുപ്രകാരത്തിലോ ഓരോകക്ഷി കൈവശപ്പെടുത്തുകയും,

പുത്തൻകൂറുകാർ സി. എം. എസ് കാതോട് സഖ്യതൃട്ടുകയും ചെയ്തതു മുതൽ ഇരുസമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം അകന്നുതുടങ്ങി. പുത്തൻകൂറുകാരുടെ റീത്തിൽ വന്ന വ്യത്യാസങ്ങളും ഈ അകൽച്ചയ്ക്കു സഹായകമായി തീർന്നു. വിവാഹം നിമിത്തം ചില യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കരായി തീർന്നുപോലെ ചില കത്തോലിക്കർ യാക്കോബായക്കാരും ആയിപോയിട്ടുണ്ട്. മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത വരുമായുള്ള വിവാഹം പഴയകൂറുകാരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരാൽ കർശമായി മുടക്കപ്പെട്ടതോടെ ഇരുസമുദായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം വളരെ അകന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റർ സാമീപ്യം നിമിത്തം കത്തോലിക്കരെപ്പറ്റി അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ പല തെറ്റധാരണകളും യാക്കോബായക്കാരിൽ കടന്നുകൂടി. സുറിയാനിസമുദായത്തിൽ കത്തോലിക്കരില്ലെന്നുപോലും തെക്കൻഭിക്കുകളിൽ ചില യാക്കോബായക്കാർ വിചാരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. റോക്കോസിന്റേയും മേല്യസിന്റേയും ശീസ്മകളും സജാതീയനായ മെത്രാനെ ലഭിക്കുവാൻ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളും ഹേതുവാൽ പഴയകൂറുകാരും പുത്തൻകൂറുകാരും സഹോദരങ്ങളെ മിക്കവാറും വിസ്മരിച്ചു. എങ്കിലും സജാതീയ മെത്രാനെ ലഭിച്ചാൽ അതു് പുത്തൻകൂറുകാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനു കാരണമാകുമെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇവയും മറ്റു ചില സംഗതികളും നിമിത്തം ഇരുഭാഗത്തും പല തെറ്റധാരണകൾ കടന്നുകൂടി. എങ്കിലും സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഇരുകൂട്ടരിലും കുടികൊണ്ടിരുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ, വരപ്പച്ച എന്നീ ഭരണങ്ങളിൽനിന്നു മാറി ലവീഞ്ഞു, ചെലലിക്കോട്ടു എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കീഴിൽ പഴയകൂറുകാർ ചെന്നുചേർന്ന കാലത്താണ് (1887—1896) മുമ്പു പറഞ്ഞ കോളജുപ്രസ്ഥാനവും മറ്റും ആരംഭിച്ചതു്. അന്നുമുതൽ പഴയകൂറുകാരിൽ ഒരു നവചൈതന്യം കളിയാടിത്തുടങ്ങി. ലവീഞ്ഞു മെത്രാന്റെ കാലത്തു നിധിയിരിയ്ക്കൽ മാണിക്കത്തനാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി അന്ത്യ യാക്കോബായ പട്ടക്കാർ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ മാനാന മാശ്രമത്തോടു തൊട്ടുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നതു്. പല പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും അവരെ അനുഗമിയ്ക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ പ്രസ്ഥാനം വിചാരിച്ചഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. പുനരെക്കപ്പെട്ടവരുടെ ജീവിതം മാത്രകായോ ഗൃമല്ലായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ സഭയിട്ടുപോകയും ചെയ്തു.

(Bp. A. Pareparambil, The Syians in Malabar, P. 153 sq.)

റോമ്മായിൽനിന്നു അക്കാലത്തു വരുത്തിയ അന്തിയോക്കിയൻ തകുസായുടെ പ്രതികര മാനാനം, ചങ്ങനാശേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെ

ളിൽ ഇന്നും സൂക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ "റീതു പ്രസ്ഥാനം" ഭൂപിടത്തിൽ അന്നാരംഭിച്ചു എന്നു പറയാം.

പഴയകൂറുകാർക്കു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ ലഭിച്ച 1891-ാംകാലം മുതൽ യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി അവർ കരേണ്ടി ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എറണാകുളത്തെ മാർ മൂയിസുമെത്രാനച്ചൻ രചിച്ച "യാക്കോബായക്കാരാദിയായവരുടെ" മാനസാന്തരത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥന മിക്ക പള്ളികളിലും കന്യാകാമംങ്ങളിലും ഇന്നും ജപിച്ചുവരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ പിൻഗാമിയായ മാർ അഗസ്തീനോസുമെത്രാപ്പോലീത്താ യാക്കോബായക്കാരുടെ മാനസാന്തരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു വേദപ്രചാരജോലിയിൽ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചെയ്തു. അതിലേയ്ക്കു നിയുക്തരായ വൈദികർ തീക്ഷ്ണതയോടെ ആ ജോലി നിർവഹിച്ചുതുടങ്ങി.

കിന്നംകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ തൃശൂർ നിന്നും മാനസാന്തരജോലി ആരംഭിച്ചു. ചെർമ്മയം, ആത്താറു മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളാണു് അവിടെനിന്നു സ്ഥാപിച്ചു കേന്ദ്രങ്ങൾ.

ഒരു പട്ടണാനായിരിയ്ക്കുന്നതിൽ തന്നെ കൈക്കൊണ്ടുവന്നുവരുന്ന പുത്തൻകൂറുകാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി പല ആലോചനകൾ നടത്തിയിരുന്ന ഒരാളാണു് ചങ്ങനാശേരിലെ ഒന്നാമത്തെ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷനായ മാക്കീൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ കുയാളശേരിൽ മെത്രാനച്ചൻ കാർയ്ക്കൽ, മല്ലപ്പള്ളി, തിരുവല്ല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തിയ പ്രയത്നങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളവയാണു്. കാളാശേരിൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആ ജോലി തുടന്നു നിർവഹിച്ചു. പരേതനായ പെ. ബ. തോട്ടാശേരിലുള്ളതെന്നു് ഈ അവസരത്തിൽ വിസ്മരിയ്ക്കാവുന്നതല്ല.

കല്ലിശേരി, റാന്നി, കുറുവൂർ, വാകത്താൻ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കോട്ടയം രൂപതയുടെ ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾക്കു് എല്ലാവരും ദ്രക്സാക്ഷികളാണു്.

അയിരൂരും, പുതുപ്പള്ളിയിലും സുറിയാനി കമ്മെലീത്തരും ജോലി തുടങ്ങി.

യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുധാരണകൾ മതപ്രസംഗങ്ങളും, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും, അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങളുംമൂലം നീങ്ങിതുടങ്ങി. യാക്കോബായയുടെ നിന്നും മരണത്തോടുകൂടി നിന്നും വ്യക്തികളും കുടുംബങ്ങളും കത്തോലിക്കാസഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചു.

അപ്രതിക്ഷിതമായുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. —

പുത്തൻകൂർ തെക്കുംഭാഗം സമുദായത്തിലെ ഒരു നേതാവ് ഒരു ദിവസം അപ്രതിക്ഷിതമായി കോട്ടയത്തു ചെന്നു ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാനച്ചനെ കാണുകയും, അന്തിയോക്തിയൻ വീത്തു അനുവദിക്കുന്നതായാൽ തങ്ങളുടെ മെത്രാനോടുകൂടി കത്തോലിക്കരാകുവാൻ തങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തീരുമാനം സ്വീകരിച്ചു ചെയ്തു. ആയിടയ്ക്കു എറണാകുളത്തു വന്നിരുന്ന മാർപാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനെ മെത്രാനച്ചൻ സംഗതി അറിയിച്ചു. അടുത്ത നവംബറിൽ (1920) മാപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പരയുകൂറു മെത്രാന്മാർ നാലുപേരും സമ്മേളിക്കുകയും ഏതൽക്കാതൃ സാഖ്യത്തിനായി റോമമായിലേക്കു ഒരപേക്ഷ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന യാക്കോബായ വൈദികരെ അന്തിയോക്തിയൻ വീത്തിൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നു 1921 ജൂലായി 5-ൽ റോമമായിൽ നിന്നു അനുകൂലമായ തീരുമാനമുണ്ടായി. അതിങ്ങനെയാണു്:—

This Sacred Congregation after maturely examining the matter has come to the determination to permit the Jacobite Priests who return to the Catholic Church to conserve their own Rite provided nothing is found contrary to the integrity of faith and does not result in any way superstitious. In accepting the said Priests the most Rev. Ordinaries should make an accurate inquiry in order to satisfy themselves that the Sacrament, especially Baptism and Sacred Ordination have been validly administered to them. In any case, I recommend the greatest prudence on such an argument that no regrettable inconvenience may come from."

പരയുകൂറു മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിച്ച ഈ നിർണ്ണയം കേട്ടയം മെത്രാനച്ചൻ തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാൻ ഒരു പരസ്യലേഖനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സമയമായപ്പോൾ ആരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. തെക്കുംഭാഗം പുത്തൻകൂറു സമുദായത്തിലെ മെത്രാനും കോട്ടയം മെത്രാനും രണ്ടു പ്രാധ്യം തമ്മിൽ കണ്ടു സൗഹാർദ്ദത്തോടെ സംസാരിയ്ക്കുകൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

(ഫാദർ നെടുഞ്ചിറ അവർകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള "പുനരൈക്യപ്രകാശിക"യിൽ ഈ സംഗതികളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.)

രോമായിൽ നിന്നു ലഭിച്ച പ്രസംഗത്തെ അനുവാദപ്രകാരം തൃശൂർ, കോട്ടയം, ചങ്ങനാശേരി എന്നീ രൂപതകളിൽ ചില യാക്കോബായ വൈദികർ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിൽ സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിൽ ഇപ്പോഴും കോട്ടയം രൂപതയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

1921-ലെ പ്രസംഗത്തെ തീരുമാനത്താൽ ലവീഞ്ഞു മെത്രാനായ ഹെൻറ കാലത്തു സമാരംഭിച്ച "റീത്തുപ്രസ്ഥാനം" ബലിഷ്ഠമായ ഒരടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉറപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തിലുള്ള ഒരു ഭാഗം ഉടനടി അനുണ്ടായില്ല. അതിനു അധിക കാലതാമസം വേണ്ടിവന്നില്ലെന്നു ഉടനെ പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നതാണ്.

കൊല്ലം രൂപതയുടെ ബെൻസിഗർ മെത്രാനായ തിരുമനസ്സിലെ പരിശുദ്ധങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും സ്വല്പം പ്രസ്താവിയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ മുൻഗാമികളായ കമ്മേലീത്താ മെത്രാന്മാരേയും മിഷ്യനറിമാരേയും അനുഗമിച്ചു പുത്തൻകൂരകാരുടെ മാനസാന്തരത്തിനായി അത്യധികം അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് ബെൻസിഗർ മെത്രാനായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. ഓമല്ലൂർ, കൊട്ടാരക്കര, നൂറനാട്ടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ ഫലമായി ഏതാനും വൈദികരും ഒട്ടവളരെയേറെയും കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട പട്ടക്കാരും കൽദായ റീത്താണ് സ്വീകരിച്ചത്. ഫാദർ റിബേയിറോ, ഫാദർ പെരെയിറോ (പിന്നീട് കോട്ടാർ മെത്രാൻ) മുതലായ വൈദികർ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധം ആരാലും വിസ്മയിയ്ക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. പന്തളം, കൊട്ടാരക്കര, തുമ്പമൺ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സുറിയാനി കമ്മേലീത്തരും ബെൻസിഗർ മെത്രാൻ തിരുമനസ്സിലെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ പുത്തൻകൂർ സമുദായത്തിൽ വലിയ ഒരിളക്കമുണ്ടായപ്പോഴാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർക്കു കാണുവാൻ ഇടയാകാത്ത ആ സംഗതി കാണുവാൻ അവരുടെ അയോഗ്യപിൻഗാമികളായ നമുക്കിടവന്നത്. ആ സംഗതിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിയ്ക്കാം.

മെത്രാൻകുക്ഷിയും പുനരൈക്യവും.

വട്ടിപ്പനങ്ങക്കുഴിൽ തോൽവിയടഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ കത്തോലിയ്ക്കാസഭയിൽ ചേരുവാൻ പഴയകൂരകാരായ ചിലർ വട്ടുശരിൽ ഗീവരഗീസു മാർ ടി.വന്നാസിയൂസിനോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പാത്രീയ ക്ഷീസിനെ കാണുവാൻ പോയവഴിയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ബഗദാദിലെ കത്തോലിയ്ക്കാ സുറിയാനി മെത്രാനെ സന്ദർശിച്ചു. മാർ യൂലിയൂസു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മടക്കയാത്രയിൽ വീണ്ടും അവിടെ കയ

റവാൻ സാധിച്ചില്ല. കേരളത്തിൽ മടങ്ങിവന്നു കൂടെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തിയോക്കിയാ കൂത്താലിയ്ക്കു സുറിയാനി പാത്രീയക്കീസായ മാർ അബ്രഹാം റഹമാനിയിൽ നിന്നു ഒരു ലേഖനം മാർ ദിവന്നാസിയുസു കൈപ്പറ്റി. മാർ ദിവന്നാസിയുസു തന്നെ ചെന്നു കാണാത്തതിൽ താൻ പരിഭവിയ്ക്കുന്നു എന്നും, മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ വീഴ്ത്താട്ടും അധികാരത്തോടു കൂടി കൂത്താലിയ്ക്കു സഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടതെല്ലാം താൻ ചെയ്യാമെന്നും റഹമാനി പാത്രീയക്കീസു ആ എഴുത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. മെത്രാൻ കക്ഷിയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഓരോരുത്തരായി മാർ ദിവന്നാസിയുസു ഈ എഴുത്തുകാണിച്ചു. താൻ പുനരെകൃത്തിനു സന്നദ്ധനാണെങ്കിലും ജനങ്ങളോടു ആലോചിക്കണമെന്നു മാർ ദിവന്നാസിയുസു മറുപടികൊടുത്തു ബൈഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയൂസിനെ കൊണ്ടായിരുന്നു ആ മറുപടി തയ്യാറാക്കിയതു്. രോമ്മായുമായി നരിട്ടു എഴുത്തുകൂത്തു നടത്തുന്നതാണു് ജനങ്ങൾക്കിഷ്ടമെന്നു് റഹമാനി പാത്രീയക്കീസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ എഴുത്തിനു മറുപടി എഴുതി. പരേതനായ മി. ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീലും മറ്റുമാണു് ഈ നിർദ്ദേശം നൽകിയതു്. അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തുകാരായ കൂത്താലിയ്ക്കുരവയോഗിയ്ക്കുന്ന തക്കായും മറ്റും വരുത്തി യാക്കോബായ തക്സായോടു ഒത്തുനോക്കുകയും ചെയ്തു.

റഹമാനി പാത്രീയക്കീസിനെ അറിയിച്ചതുപോലെ രോമ്മായിലേയ്ക്കു നേരിട്ടു എഴുത്തുകൂത്തുകൾ നടത്തുവാൻ ബൈഥനിസ്മാപകൻ നിയുക്തനായി. ഫാദർ ബെയിറൊ വഴി പേരുവയ്ക്കാതെ രോമ്മായുടെ നയമറിയുവാൻ ബൈഥനിസ്മാപകൻ രോമ്മായിലേയ്ക്കു ഒരഴുത്തയച്ചു. അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിച്ചുതോടെ, ബൈഥനിയുടെ മാർ ഇവാന്റിയൂസു മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1926-ൽ രണ്ടാമത്തെ (വാക്താനത്തെ) കാസോലിയ്ക്കായുടേയും, ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കായുടേയും (അന്നു കുണ്ടാ മെത്രാച്ചൻ) തന്റേയും പേർക്കു് വട്ടശേരിൽ ഗീവരഗീസു് മാർ ദിവന്നാസിയൂസിന്റെ സമ്മതത്തോടെ പുനരെകൃതം സാധിച്ചുകിട്ടുവാൻ രോമ്മായിലേയ്ക്കു ഷീർഷമായ ഒരപേക്ഷ അയച്ചു. മറ്റുള്ളവർ നിശ്ചയിയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരാതന സഭയോടു യോജിയ്ക്കുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു കാണിച്ചു ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കാബാവാ (അന്നു കുണ്ടാ മെത്രാച്ചൻ) തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്വന്തം കൈപ്പട്ടയിൽ എഴുതിയ ഒരഴുത്തു ബു്ളോക്കാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽ പെട്ട മേല്പട്ടക്കാരുടെ പട്ടം സാധുവാണോ എന്നും മറ്റും രോമ്മായിൽ നിന്നു പല അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി. അങ്ങനെയിരിക്കെ വട്ടിപ്പണക്കേസു മെത്രാൻ കക്ഷി ജയിച്ചു. രണ്ടാ

മത്തെ (വാക്താനത്തെ) കാസോലിയ്ക്കു കാലംചെയ്യുകകണ്ടു മെ
ത്രാച്ചൻ ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കു ആവുകയുംചെയ്തു. മാർ ഈവാ
നിയ്യസ് ബൈഥനിയുടെ ആർച്ചുബിഷോപ്പായാ. പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീ
ഗോറിയ്യസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു. മാർ രീയോഫിലസ് തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു. മെത്രാന്മാരാക്കപ്പെട്ടു.

മെത്രാൻ കക്ഷിയിൽപെട്ട മേല്പട്ടക്കാരെ ഏല്പാം അധികാരം
നൽകികൊണ്ടു് അന്തിയോക്വിയൽരീതിയിൽ കത്തോലിയ്ക്കുരായി സ്വീ
കരിയ്ക്കാമെന്നും, അവരെ ഓരോരുത്തരേയും തനിച്ചുതനിച്ചു നേരിട്ടുക
ണ്ടു് അവരുടെ ഉത്തരമെന്തെന്നു് അറിയിയ്ക്കണമെന്നും ബൈഥനിയ
യുടെ മാർ ഈവാനിയ്യസിന്റെ പേർക്കു് റോമ്മായിൽനിന്നു എഴുതി
വന്നു. കേസു ജയിച്ചല്ലോ എന്നായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തെ കാസോ
ലിയ്ക്കായുടെ മറുപടി. നമ്മുടെ പുറകെ വല്ലവരും പോരുമാ എ
ന്നത്രേ വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി ഉത്തരിച്ചതു്. പരുമല സെമിനാരി
മുതലായവ ഇടുവച്ചു പോകണമല്ലോ എന്നൊരാശങ്കയും അദ്ദേഹം
പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കാതിരുന്നില്ല. ചാകമ്പോർ ഇതൊക്കെ കൊണ്ടുപോ
കുമാ എന്നുപോലും തദവസരത്തിൽ മാർ ഈവാനിയ്യസ് ചോടി
ച്ചുപോയി. പോകയാണെങ്കിൽ അൻ ബാവാരാക്കക്ഷിയിലേയ്ക്കു
പോകയുള്ളു എന്നത്രേ പാമ്പാടിമെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞതു്. പിതാ
വു പറയുന്നതു ഞാൻ സമ്മതിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നുത്തരിച്ചുകൊണ്ടു് മാർ
രീയോഫിലസ് സമ്മതം നൽകി.

മാർ ഈവാനിയ്യസ് സംഗതികളെല്ലാം റോമ്മായിൽ അറിയി
ച്ചു. അവസാന തീരുമാനം മാപ്പായുടെ പ്രതിപുരുഷനായ അഭിവന്ദ്യ
തിരുമേനി എഡ്വേർഡ് മുണി അവർകൾക്കു് റോമ്മായിൽനിന്നു
അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. അതിലെ ചിലഭാഗങ്ങൾ അനുപദമായും അ
ല്ലായെയും ഇവിടെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം:

“മെത്രാൻകക്ഷിയിൽപെട്ട കേരളീയ യാക്കോബായ മെ
ത്രാന്മാർ, കുറെക്കൂടി വിശദമായിപ്പറഞ്ഞാൽ ബൈഥനി
മെത്രാപ്പോലീത്താ അഭിവന്ദ്യ മാർ ഈവാനിയ്യസും, അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപമെത്രാൻ മാർ രീയോഫിലോസും ക
ത്തോലിയ്ക്കുസഭയോടു ഐക്യപ്പെട്ടുവാൻ പ്രകാശിപ്പിച്ച
അവരുടെ ആഗ്രഹം ഈ വിതൂല സംഘത്തിൽപെട്ട അ
ത്യുന്നത കർദ്ദിനാളന്മാർ ഈ ജൂലായി (1930) 4-ാം-ന
ടന്ന പുണ്ണസമ്മേളനത്തിൽ പരിശോധനയ്ക്കുടത്തു. മെ
ത്രാൻകക്ഷിയിൽപെട്ട അഞ്ചു മെത്രാന്മാരിൽ ഒരാളും
1926 നവംബറിൽ അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കിയ ദേഹവും ആ
യ മാർ ഈവാനിയ്യസ് മറ്റു രണ്ടു മെത്രാന്മാരുടേയും ത
ന്നെയും പേർക്കു് അന്നു പ്രകാശിപ്പിച്ച ആഗ്രഹത്തിൽ

വിശ്വസ്തനായി നിലനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും, മാർ ഇവാന്യെയും സു. അപ്രകാരംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപമെത്രാൻ മാർ തിയോഫീലോസും (ഇദ്ദേഹം ഒരേ നിശ്ചയങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും കൈയൊപ്പ വച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തോടു യോജിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു) ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവുകൾക്കനുസൃതമായി യോഗ്യന്മാരും, സത്യവാന്മാരും, കുറവുതീർന്നവരും, നല്ലവണ്ണം മതിയ്ക്കപ്പെടുന്നവരും (persone digne, sincere. superiori ad ogni eccezione bene stimate) ആണെന്നുള്ള സംഗതിയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു്.....” അവരെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിയ്ക്കണമെന്നുതീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അന്തിയോക്കിയായ ഹൃദ്ധ സുറിയാനി റീത്തു അവരുടെയിടയിൽ പരിപാലിയ്ക്കപ്പെടുമെന്നു ഉറപ്പു നൽകുന്നു.....” രണ്ടു മെത്രാന്മാരും അവരുടെ ഉദ്യോഗത്തിലും അധികാരത്തിലും സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെടുമെന്നും ഉറപ്പു നൽകുന്നു.....ആളിനടുത്ത സ്ഥാനമായി അർച്ചുബിഷോപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നു സംജ്ഞയോടെ മാർ ഇവാന്യെയും സു. ബൈഥനിയെ മെത്രാനും മാർ തിയോഫീലോസു തിരുവല്ലാ മെത്രാനും ആയി കരുതപ്പെടും..... ഇപ്പോഴത്തെ കാസോലിയ്ക്കാ മാനസാന്തരപ്പെടാത്തതിനാൽ കാതോലിക്കാ സംജ്ഞയേപ്പറ്റിയോ കാസോലിയ്ക്കായെപ്പറ്റിയോ പ്രതിപാദിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലബൈഥനി അർച്ചു ബിഷോപ്പും തിരുവല്ലാ മെത്രാനും തൽക്കാല സാഹചര്യങ്ങളിൽ അന്തിയോക്കിയ കത്തോലിക്കാ സുറിയാനി പാത്രീയക്കീനെ ആശ്രയ്ക്കാതെ തിരുസി.ഹാസനത്തിനു നേരിട്ടു കീഴ്പ്പട്ടിരിയ്ക്കും....തക്കൂ മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ തെരുകൾതിരുത്തി ഉപയോഗിയ്ക്കാവുന്നതാണു്.....പുനരെകൃപ്പെടുന്നവരോടു അടുത്തു താമസിക്കുന്നവരായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ കാളാശേരിൽ യാക്കോബു മെത്രാനെയും....കൊല്ലത്തെ ബൈൻസിഗർ മെത്രാനെയും പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിയ്ക്കുവാൻ ഡെലിഗേറ്റു അപ്പസ്തോലിയ്ക്കു് നിശ്ചയിയ്ക്കണം..... അന്തോയോക്കിയൻ റീത്തുകാരായ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരെന്നോ, സീറോ അന്തിയോക്കിയൻ റീത്തുകാരായ മലബാർ കത്തോലിയ്ക്കരെന്നോ, മലബാർ അന്തിയോക്കിയൻ അഥവാ സീറോ മലബാർ അന്തിയോക്കീൻ സഭാംഗങ്ങളെന്നോ പുനരെകൃപ്പെടുന്നവർ വിളിക്കപ്പെടാം. കൽദായ റീത്തുകാരായ മലബാർ കത്തോലിയ്ക്കരിൽ നിന്നു ഈ വിധത്തിൽ അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണു്....

പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനീകരണങ്ങൾ.

- 1 ഗിരിഭീമം.
- 2 കഴൽകണ്ണാടി. By Rt. Rev. Rembn Joseph.
- 3 മലങ്കര സഭയുടെ എക്സ് റെ. By Mr. M. M. Varkey.
- 4 തിരുസഭയം മാർപ്പാപ്പയം.
By Ver. Rev. Fr. Dr. Placid T. O. C. D.
- 5 മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരവും അപ്രമാണിത്വവും. ,,
- 6 അന്ത്യോക്യാപാത്രീയ ക്ലീസ്. ,, ,,
- 7 പെരസത്യസഭകൾ. ,, ,, ,,
- 8 എഫെസസ് സൂനഹദോസും റോമ്മാമാർപ്പാപ്പായും. ,,
- 9 ക്രിസ്തൻകരിശിനുമുമ്പ്. ,, ,, ,,
- 10 അന്ത്യോക്യായിൽ എന്തുണ്ടു്. ,, ,, ,,
- 11 നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. ,, ,, ,,
- 12 മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരവും യാക്കോബായസഭാ റിക്കാർട്ടുകൾ. By Rev. Fr. Thomas Inchakkalody.
- 13 നേർവഴികാട്ടി. By Rt. Rev. Remban Philipose Chapatt
- 14 യാക്കോബായസഭയിൽ രക്ഷയുണ്ടോ? By Mr. A. Philipose, M. A., B. L.
- 15 സത്യസഭയുടെ ഐക്യവും യാക്കോബായസഭയിലെ ചിതറിപ്പും. ,, ,, ,,
- 16 കന്യാലിക്യാസഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കർക്ക സിക്യായ്ക്കുമോ? By Rev. Fr. Thomas Vadachery L. D.
- 17 ഫാദർ കെ. റി. സഖരിയാസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ.
By ഐ. വി. ജെ. കുഞ്ഞാക്കോ.

Published by
C. I. Philipose
at The St. Joseph's Printing House, Tiruvalla.

MALANKARA
LIBRARY